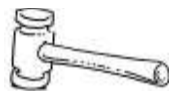

VOORWOORD

Van de Voorzitter.

Als jullie dit lezen is het alweer bijna eind augustus. Dat betekent dat de meeste Mollers alweer van vakantie zijn terug gekomen of weldra terug gaan komen. Op naar het naseizoen dan maar, waar nog velen ritten kunnen worden gereden met elkaar bij de Mol.

Helaas heb ik nog niet fietsend met jullie weer in het peloton kunnen rijden. Was wel weer begonnen met voorzichtig te trainen maar na 3 weken toch een terugval. Teveel gedaan, iets te hard willen fietsen? In ieder geval weer even pas op de plaats. Ben ik inmiddels ook wel aan gewend maar het hoofd wil wel wat anders en de benen eigenlijk ook. Doel om er bij de sluitingsrit bij te zijn blijft wel overeind. Heb ook de planning om bij de 3 daagse op zondag erbij te zijn. Planning was voor de hele rit maar dat moet ik nu wel weer bijbestellen. Al is het maar 1 uur op de fiets dan ben ik er gewoon weer eens bij. Als voorzitter, maar ook gewoon als Mol lid, wil ik gewoon weer tussen jullie in rijden.

Verder is het rustig aan het front. Bestuurlijk loopt alles naar wens en zijn een aantal mensen actief op het gebied van de sponsoring. Binnenkort horen wij meer van de vorderingen van deze commissie. Daarnaast is onze penningmeester een aantal zaken aan het professionaliseren. De halfjaarcijfers worden nu gepresenteerd alsof wij een echt bedrijf zijn. En eigenlijk zijn wij dat ook met de bedragen die omgaan in onze vereniging. Dus dat vindt ik een heel goede ontwikkeling die Johan nu aan het neerzetten is.

Ook komt er in het najaar een baanclinic waar ieder inmiddels van op de hoogte zal zijn door o.a. de bulkmails. Iets geheel nieuws en denk ik ook een leuke happening. Zelf sla ik maar even over maar zonder de rugproblemen had ik mij zeker ingeschreven.

De Molentocht is de 1^e tocht die wij weer organiseren naast de Molritten. Uiteraard verwachten wij weer veel Mollers. Een perfecte rit om het naseizoen mee te beginnen. En wij kunnen niet onze uitrijders teleurstellen, dus zorg dat je erbij bent !

Ook hebben wij op **5 september de Baleco-Zeelandtoer**. Vernoemd naar onze sponsor Baleco maar ook georganiseerd door o.a. onze sponsor zelf, Jan van 'Leven van Baleco zelf. Dus daar moet je gewoon bij zijn. Dit wordt echt een nieuwe happening binnen onze Mol geschiedenis. Helaas ben ik dan een week weg, zal je altijd zien.

Zo tot zover het voorwoord.

Rob van Rutten

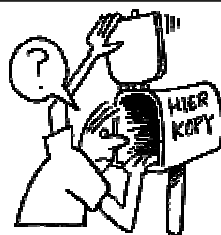
Inleveren kopij clubblad voor 25 September 2009

Insturen Kopij : redactie@fietsclubdemol.nl

Het clubblad zal erg leeg zijn als jullie niet een stukje zouden schrijven.

Schrijf eens over jouw sterke verhaal van die klim die je altijd is bijgebleven of waarom je helemaal gek bent van fietsen.

Waarom je precies deze fiets hebt gekozen of de ervaringen van

Baleco Zeelandtour 2009.

Regelmatig ben ik in de gelegenheid om te fietsen in de provincie Zeeland, geen toeval want ik kom daar vandaan en mijn familie [ook fanatieke] lees: veel betere fietsers, nemen mij dan nogal eens op sleeptouw aldaar. GRANDIOOS.

Typerende feiten ten opzichte van fietsen in onze omgeving zijn de volgende:

- Je kunt werkelijk een volle dag fietsen zonder een stoplicht tegen te komen.
- Veelal fijne fietswegen, zonder noemenswaardig verkeer
- Mooie schone zeeluchten
- Wind !! [nimmer zonder deze handicap gereden]
- Een werkelijke fietsprovincie [onze sport leeft hier nog meer !!]
- Wat dacht je van de vergezichten over de Wester – Oosterschelde, het Veerse Meer, de werkelijk beeldschone kleine dorpen, schorren, de kering en natuurlijk de ZEE !!

Vorig jaar reed ik de Delta Zeelandtour samen met Hans Harinck en zijn clubje. Jetse van Melick heeft die dag ook beleefd en het was een ouderwetse winderige zware dag. 180 km knallen en met een snelheid van ver over de 40 km p/uur over de kering [SUPER !!] Tijdens deze dag kwam de gedachte op om onze Mollen ook te laten kennismaken met deze fietsprovincie met al z'n prachtige facetten.

Dat kan maar op 1 manier, gewoon doen.

Daarom heb ik gemeend een Zeelandtour in elkaar te draaien samen met Hans, om onze leden ook de mooie plekjes en alle facetten te laten ervaren van de plek waar wij ons zo thuis voelen.

Omdat Zeeuwen nogal eens de naam hebben "zuinig "te zijn, zal ik bewijzen dat het tegendeel het geval is door jullie te laten zien hoe we dat hier doen. Na aankomst bij de vertrekplaats in Heinkenszand staat de koffie met appelgebak gereed, net zoals op de rustplaats in Burgh-Sluis. Na aankomst op de vertrekplaats kan een ieder zich lekker even wassen in het naastgelegen zwembad, het spreekt vanzelf dat we voor de Dames privacy geregeld hebben. Wij hopen dat alle dames van onze club erbij zullen zijn !!

Als wij klaar zijn met badderen [optutten] staat de tafel gereed en heeft Restaurant Stelleplas de Mosselen in de pan, die onder begeleiding van een lekker glaasje aan de deelnemers geserveerd zullen worden. [Overigens is voor de enkeling die geen mosseltje wenst, een alternatief mogelijk].

Als een ieder lekker heeft gefietst, nu weet wat het Zeeuwse te bieden heeft en na een gezellige maaltijd wederom huiswaarts keert, hoop ik dat we in staat zullen zijn deze tour in het programma te kunnen houden.

Tot 5 September !!

Met sportieve groet.
Jan van 't Leven.

baleco

**STALEN
BUIZEN**

Uitnodiging voor de Baleco Zeelandtoer

Zaterdag 5 september

Beste Mollen,

Bij deze wil ik jullie namens Jan van 't Leven en zijn Baleco van harte uitnodigen voor een fantastische fietsdag in zijn geboortestreek Zeeland.

Om maar gelijk met de deur in huis te vallen, de dag ziet er als volgt uit:

- 8:00 uur verzamelen we te Heinkenszand waar we voor het vertrek eerst een kop koffie met appelgebak krijgen.
- Vervolgens een prachtige route door het mooie Zeeland waar we o.a. de Wester- en Ooster Schelde, Veersemeer, de Zeelandbrug, vele pittoreske dorpen en natuurlijk de zee zullen zien. Kortom, een route waarbij we met volle teugen kunnen genieten van het Zeelandse landschap. Uiteraard zal er onderweg nog worden gestopt voor een welverdiende bak koffie.

Bij terugkomst is er gelegenheid tot douchen en kunnen we daarna aanschuiven voor een heerlijke Zeeuwse specialiteit: mosselen. Uiteraard is er voor de mensen die niet van mosselen houden een alternatief geregeld.

Het is niet voor niets dat deze tocht de BALECO-Zeelandtoer heet want we worden de gehele dag getraceerd door Baleco!!! Een echte verwendag voor Mol-leden dus. Zet deze bijzondere Molrit op zaterdag 5 september daarom in je agenda!!!

Verdere informatie:

- De volgwagen zal om 7:00 bij de Kerkeplaat vertrekken om naar Heinkenszand te rijden. Het is natuurlijk slim om met je fietsmaatjes af te spreken en met meerdere Mollen in één auto te stappen.
- Het exacte startadres is: Restaurant Stelleplas, Stelleweg 5, Heinkenszand
- Voor de dames is er een aparte douchegelegenheid.
- De route omschrijving is al op onze website te vinden.

Slechts één dringend verzoek namens de organisatie; als je op eigen gelegenheid naar de startplaats gaat, laat dit dan 's morgens weten aan de bestuurder van de volgwagen. Dit i.v.m. de voorbereidingen in het restaurant.

Namens organisator Jan van 't Leven,

Vriendelijke groet en **tot 5 september!!!!**

Jaap Booster, Toercommissie

COMPLEET OP AUTOGEBIED

Ames
STAAT ER ACHTER

Dordrecht, Ridderkerk, Oud-Beijerland, 's-Gravenzee, Sliedrecht en Zwijndrecht

Ames is méér dan een autobedrijf. Goede aankoopadviezen, uitstekende service, goed opgeleide medewerkers en een cultuur van betrokkenheid en klantgerichtheid hebben bijgedragen aan de omvang en prestaties van het bedrijf.

Ook het aanpassen aan ontwikkelingen en een groot scala aan specialismen, zijn kenmerkend voor Ames.

Kortom, Ames is compleet op autogebied. Ook in de zakelijke markt en op het gebied van Service. Denk aan onze 24-uurs dienst, mogelijkheid tot onderhoud op zaterdag en verlengde openingstijden.

www.ames.nl

Wonen

Eten

Slapen

Licht

Werken

Trendhopper.

Opbergen

Accessoires

Lelystraat 122 Sliedrecht

0184-421057

 zwaluwe
BOUW- EN AANNEMINGSBEDRIJF BV

- onderhoud
- renovatie
- restauratie
- nieuwbouw
- projectontwikkeling

Zwijndrecht:

Anna paulownastraat 11

Tel. (078) 612 92 75 / 612 98 41

Fax (078) 619 63 89

info@zwaluwe-zwijndrecht.nl

Zevenbergschenhoek:

Olavstraat 37

Tel. (0168) 45 25 05

Fax (0168) 45 30 90

info@zwalwebouw.nl

www.zwalwebouw.nl

WWW.FIETSCLUBDEMOL.NL

!!! Dringende oproep !!!

Zoals bekend hebben wij in Gerrit v.d. Bogerd een uitstekende "Webmaster", maar.... Gerrit moet wel alles alleen doen en heeft dringend behoefte aan een 2^e man. Deze zal dienst moeten doen als stand-in/plaatsvervanger, maar ook als assistent, indien eventueel aan de orde als opvolger en vooral ook als (mede)opsteller, vernieuwer en onderhouder van onze website.

Een website is een steeds belangrijker medium om leden te informeren en aspirant-leden aan te trekken. Het is tegenwoordig een van de belangrijkste contactpunten naar de buitenwereld.

De eerste indrukken hiervan zijn van essentieel belang en daarvoor is het nodig dat hij up-to-date is en regelmatig wordt vernieuwd en daarbij is hulp dringend gewenst.

Indien je hier interesse in hebt en denkt hiertoe ook in staat te zijn, meldt je dan alsjeblieft aan en als je iemand denkt te kennen die hieraan voldoet, bij voorkeur binnen de vereniging, spreek deze er dan a.u.b. op aan.

Bij voorbaat hartelijk dank, mede namens Gerrit en het bestuur,

Cees Bakker

BELMAR

KEUKENS en BADKAMERS

www.belmar.nu

Stevensweg 109 Dordrecht • (078) 6164808

Gent Wevelgem

Het was 14 juni, zondag ochtend en in het toerprogramma stond Gent - Wevelgem voor deze dag genoteerd. Ik had toch gelegenheid gekregen om mee te gaan en daar maakte ik graag gebruik van.

Ik had op het internet in de Gazet van Antwerpen wel gezien dat het een donkere dag zou zijn..Maar ja, dat belet mij niet om toch mee te gaan...Tussen de druppels is het droogof.. De meeste druppels vallen emaaast...

In Dordrecht bij vertrek, was het nog zonnig.. Gerda (?)had zelfs een zomer tenue aan van De Mol. Vanuit Dordt waren we toch wel met een aardige ploeg...en Gino was op eigen gelegenheid er naar toe gegaan...Als die allemaal gebleven waren, dan hadden we misschien een trofee gehad voor de grootste Buitenlandse club. Tja...voor de Belgen zijn wij immers "de buitenlanders"

Het was twee uur rijden van Dordt naar Wevelgem, maar persoonlijk vind ik dat niet erg. Onderweg hadden we telefonisch contact met Gino en het bleek dat het in België al regende.. Even later hadden we weer contact met Gino, en die vertelde dat het pijpenstelen regende en wel zodanig dat hij niet uit de auto durfde te stappen. Afijn....wij waren aangekomen in Wevelgem en gingen naar de kantine.. Lekker een tas koffie achterover slaan en effe een poosje zitten met elkaar voor vertrek op de fiets...

Er werd nog over en weer gekeuveld of we nog wel zouden gaan fietsen vanwege het lekker slechte weer op dat moment.

Sommigen wilden zelfs niet meer gaan fietsen...en besloten alsnog naar huis te gaan..en zo werd de ploeg een ploegje...Dik gehalveerd ineens. Van bijna 12 Molleden naar 7, op de fiets.(Twee in de volgauto)

Degenen die bleven w.o. ikzelf, kwamen op het idee om de route in te korten, omdat we wat later vertrokken met de fiets, dan gepland..Ja, je zit niet voor niks twee uur in de auto om lekker in België te fietsen...Dan maakt het niet uit of de route maar wat korter is dan gepland. Je hebt toch met het evenement mee kunnen fietsen en dat is al wat. i.p.v de 145km gingen we de 85km fietsen.

Tussen de buien was het droog onderweg..en de temperatuur viel best mee, zolang je maar in beweging bleef.

Het was toch behoorlijk pittige route en door de regen was die nog pittiger..Er zaten twee goeie flinke bergen in die route; de Monteberg en de Kemmelberg
Helaas kon ik deze twee bergen niet fietsend beklimmen..wat mede door die regen kwam...want ik zou het graag nog eens proberen met droog weer.
Maar dat is niet anders. Ik ben er op gekomen. Het dalen ging zonder probleem..daar heb ik volstrekt geen moeite mee.

De route had twee controle punten. De 1e was in Kemmel, Cafe 't Hommelke.
Bangelijk leuk cafeetje en de bediening was snel..We hadden daar gelijk gebruik gemaakt van een pauze voor sanitaire stop e.d.

We hadden lekker een tas koffie, en een wafelke. Sommigen namen een soepke. Nou, dat ging er wel in, na die flinke bergen. Zoals ik al zei, de bediening was snel en wat we bestelden was daardoor ook lekker warm..voor je ingewanden..

De pauze kon ook niet te lang zijn, anders kreeg je 't koud..dus na een poosje vertrokken we weer. Begon het precies te plenzen..., dus..moesten we toch nog maar eventjes wachten...

Eindelijk gingen we weer...

Aannemers van Grond-, Weg- en Waterbouwkundige werken

Kraaijveld's Aannemingsbedrijf b.v.

Londen 9 Barendrecht, Postbus 6
2990 AA Barendrecht
Tel.: 0180 - 613 522. Fax: 0180 - 619 160

De volgende controleplaats was in Komen bij Tanghe Printing..(Huh?? Is dat juist?)
Bij beide controle plaatsen kreeg je ook nog wat lekkers in de vorm van een halve sinaasappel en drinken.

Je werd goed verzorgd op beide plaatsen.

Wij gingen weer verder en waren ongeveer om 13.30(?) u weer in de kantine.

Na droge kleren aan te hebben gedaan, bleven we nog even met elkaar in de kantine..en dronken er een paar, jupiler of cola, voordat we weer naar huis gingen.

Is toch twee uurkes rijden he...dus we gingen rond 15uur weer in de auto.

Tja..toen we echt naar huis gingen, ging de zon pas echt schijnen ...(Mppfff)

Ik heb nog een T-shirtje mee genomen van Gent -Wevelgem..en we hebben als ploeg toch nog een trofee gekregen! Ondanks dat de ploeg gehalveerd was.

Als grootste buitenlandse ploeg was " Le Champion "uit gekozen.

Maar Theo zei, Dat is geen echte club...

Dus..dankzij Theo, mochten we nog een trofee meenemen.

Ondanks het natte weer heb ik wel genoten van de fietstocht. Mooi Belgisch landschap..

Ja, je zit wat "lang" in de auto..maar ik hoop niet dat dit en belemmering is om deze tocht vaker in de agenda te zetten..

Dan ben ik er weer bij want ik vond het wel ontzettend leuk!

Dieuwke

D.T.C. de Mol

Klassiekerweek Le Champion 2009

Cees Bakker

In 1991 heb ik, met onder andere de mede-mollers Jan Korteland en Jan Remus, deze klassiekerweek van "Le Champion" gefietst en, ondanks een gekwetste schouder t.g.v. een val de 1e tocht (Milaan-SanRemo), heb ik erg van deze week genoten.

Daarom wilde ik één en ander graag nog een keer herhalen en omdat deze week slecht eens in de 2 jaar wordt georganiseerd en ik me nu nog sterk genoeg voel, moest het dit jaar gebeuren.

5 juni:

Om 08.30 uur in Vianen en vanaf 09.00 uur fietsen en tassen inladen. Het fietsen laden in de speciale aanhanger ging nog erg onwennig en duurde zeker een uur langer dan gepland. Daarna nog een aantal fietsers in Eindhoven opgepikt en door naar de 1^e overmaching in een prima hotel in Mulhouse, Frankrijk.

6 juni:

08.00 uur ontbijt en om 09.30 uur in de bus. Via Zwitserland naar Milaan. Weer een goed hotel, 15 km ten zuiden van Milaan.

7 juni: Milaan-SanRemo.

05.00 uur ontbijt. Was een crime, want er was bijna niets te eten, noch te drinken.

06.00 uur op de fiets naar de start bij het stadion, circa 10 km terug naar Milaan.

07.00 start. Eerste 100 km ging zéér snel, binnen 3 uur!

Na half uur al een volle blaas, maar omdat ik in een prima groep zat wilde ik niet van de fiets.

3 uur niet geplast, maar ook niet gedronken. Dit is me later opgebroken.

Na 155 km Genua bereikt in precies 5 uur (31 km/uur gemiddeld).

Na 210 km was mijn netto gemiddeld nog steeds 30,7 km/uur, maar toen kwam de klap! Ten gevolge van het te weinig drinken in het begin kreeg ik vreselijke kramp en moest ik even van de fiets af. Later nog een keer ten gevolge van de kramp even gestopt.

Twee keer in een groepje mee gegaan, maar zodra ik moest aanzetten vloog ik er af.

Circa 50 à 60 km alleen gefietst lang de kust, met een harde tegenwind, kracht 4 à 5.

Toen in Imperia, na Capo Berta, nogmaals 15 à 20 minuten gestopt en met benen omhoog tegen een muurtje gelegen en 2 bidons leeg gedronken. Daarna ging het beter en heb ik met een klein verzet toch in een redelijk tempo nog de Cipressa en de Poggio genomen en nog diverse fietsers ingehaald.

Om 19.39 uur door de finish, na 303 km in 12,5 uur, waarvan krap 11 uur op de fiets.

Netto gemiddelde toch nog 27,5 km/uur.

Toen nog 7 km naar het hotel, met een slotklim van 18 %!! Totale dagafstand dus 320 km.

Tegen acht uur in het hotel. Op mijn vraag of ik een van de laatsten was werd geantwoord dat er nog circa 20 van de 35 Championners moesten binnen komen.

De laatste arriveerde na 22.00 uur, toen het al een beetje donker begon te worden.

Volgens de diverse rijders met hoogtemeters in hun computertje zouden wij in totaal 2195 hoogtemeters hebben overwonnen.

Uitgebreid gedoucht en laat gegeten, in verband met de laatkomers.

Het eten was goed, maar ik had niet veel trek.

8 juni:

Wekker 07.15 uur, ontbijt 08.00 uur en met de fiets naar de bus om 09.00 uur.

Dit werd de vaste routine op de verplaatsingsdagen.

Fietsen inladen ging nog niet snel en om 10.30 uur vertrokken naar Lombardije.

Aankomst in San Pellegrino dit is Terme om 17.00 uur.

Goed gegeten in een goed hotel.

9 juni: Ronde van Lombardije.

06.00 uur ontbijt en 07.00 uur gestart. Ook dit werd de vaste routine op de fietsdagen. Als laatste weg, omdat ik mijn startkaart was vergeten en terug moest naar mijn kamer. In de haast om het verlies goed te maken al in het 1^e dorp, na 4 km, een pijl gemist en terug na 4 km punt (circa 6 km te veel gefietst) en aan de eerste beklimming begonnen, terwijl het zachtjes begon te regenen.

Na 2 uur klimmen toch circa 10 man ingehaald. 1^e controle na 64 km in 3 uur.

Ik heb meestal alleen gefietst en in de afdaling en op vlakke stukken veel tijd goedgeemaakt.

Ook de klim naar Madonna dit is Ghisallo ging goed, maar ik heb het kapelletje met allerlei fietsherinneringen niet bezocht, niet aan gedacht.

Het was intussen opgehouden met zachtjes regenen, maar nu gestage regen, afgewisseld met fikse (onweers)buien en heel korte droge perioden.

Voor de laatste klim weer een pijl gemist en nu na 7 km terug, dus 14 km te ver gereden.

Ik kon de routebeschrijving niet meer lezen, want die was door de vele regen totaal vergaan, ondanks een plastic hoesje. Er waren ook pijlen weg en meerdere fouterijders. Deze laatste klim ging heel lang door, met de laatste kilometers in de mist en lichte regen. De afdaling hierna was lang (17 km) en koud ten gevolge van de regen.

Om 20.10 uur in het hotel. Van de 35 deelnemers aan de klassiekerweek waren er nog circa 15 niet binnen. De laatste fietser zijn door de bus opgehaald op de top van de laatste beklimming, omdat dalen in de regen en invallende duisternis te gevaarlijk was.

Verder waren er nog circa 45 deelnemers, die op eigen gelegenheid waren gekomen en één of enkele ritten mee reden.

Al met al een schitterende, maar ten gevolge van de vele regen ook loodzware tocht.

Jammer dat we door de regen en de wolken een (groot) deel van het uitzicht moesten missen.

Douchen, eten en slapen om 23.30 uur.

Deze dag in totaal 257 km gefietst, inclusief de 20 km ten gevolge van fout rijden.

Ruim 13 uur onderweg, waarvan 12 uur en 5 minuten op de fiets.

Effectief gemiddelde dus van 21,1 km/uur. Het aantal hoogtemeters bedroeg 4360!

10 juni:

Opstaan en ontbijt als andere verplaatsingsdagen.

Om 09.00 uur zouden we met fietsen en tassen inladen beginnen, maar de chauffeur wilde rustig aan doen, omdat hij de vorige avond nog tot over twaalfen in de weer was geweest.

Het werd dus 10.00 uur en we reden om 11.30 uur.

Om 17.00 waren we bij de jeugdherberg in Zug, bij Zürich.

Na uitladen bagage en fietsen en bedden opmaken was het wachten tot het (matige) eten.

Om 22.30 uur gaan slapen. Het gesloten venster wijd open gezet!

Na 5 dagen alleen op een (luxe) kamer omdat mijn kamergenoot de eerste 2 tochten had afgezegd in verband met werk, sliep ik nu met 6 man op stapelbedden in een kleine kamer.

11 juni: kampioenschap van Zürich.

Niet goed geslapen als gevolg van een zware snurker.

05.20 uur wekker, 06.00 uur ontbijt en 07.00 uur start.

De eerste 100 km steeds op en af in een groepje kunnen fietsen.

Soms moest ik lossen in een klim, maar kwam dan weer bij in de afdaling of op het vlakke.

Maar dit kostte toch te veel kracht en, na een gat van 50 meter tegen wind in te hebben dicht gereden en nadat ik in de volgende afdaling in een poging de groep weer in te halen een pijl had gemist, besloot ik alleen verder te gaan. Het landschap was wel heel mooi

De klim naar de laatste controle (Sattellegg) was 10 km lang en de laatste 4 km 10 %, maar ook wel erg mooi. In de ochtend 2 buitjes regen gehad, maar daarna de hele dag goed weer. Na 247 km (officieel volgens routebeschrijving 235 km) om 18.05 uur binnen

Er kwamen nog 18 man na mij, van de 35. In totaal ruim 11 uur onderweg, waarvan 10 uur en 30 minuten op de fiets. Dit geeft een gemiddelde van 23,5 km/uur effectief, met totaal 2950 hoogtemeters

(in feite meer, omdat ik ten gevolge van gemiste pijn een extra klim van 2 km 8 à 10 % moest doen).

Met paar collega's een glas wijn gedronken, wat gewandeld en om 21.00 uur gegeten. Om 22.30 uur naar bed in zeer slechte atmosfeer. Men had namelijk het raam op slot gedaan en met 6 man en vuile stinkende fietskleding en -schoenen was de lucht "zwaar".

12 juni:

Slecht geslapen, mede in verband met slechte lucht, snurker en dergelijke.

Om zes uur maar opgestaan, gedoucht en fiets gaan verzorgen.

Na ontbijt om 9 uur tassen en fietsen geladen en om 10 uur weg.

Via Bazel en Frankrijk naar Duitsland, in verband met een fiscale reden.

Een oude regel in Duitsland stelt dat een touringcar, indien deze van een niet-EEG-land via Duitsland naar een EEG-land reist, er per inzittende per kilometer over Duits grondgebied € 0,08 moet worden betaald en dat loopt aardig op.

Om 16.30 uur gestopt door de politie, in verband met harder rijden, tijdens een inhaalmanoeuvre, dan 80 km/uur met een aanhanger. Men deed erg moeilijk met innemen tachograafkaart e.d. Iedereen heeft € 5,-- gelapt en na 3 kwartier konden we weer verder. Nog half uur verspeeld in verband met zoeken ten gevolge van een wegopbreking en om 18.00 uur in het hotel. Dit was een uitstekend hotel en na uitladen fietsen en tassen heb ik nog met een paar man een half uur gepepeld in een zwembubbelbad.

Zoals op alle reisdagen om 20.00 diner, uitstekend!

Om 22.30 uur gaan slapen in luxe 2-personskamer.

13 juni: Rond um den Henninger Turm.

Weer 05.20 uur wekker, 06.00 uur ontbijt en 07.00 uur start.

Prachtige tocht door mooie omgeving en goed weer, droog, zonnig, circa 22 graden en niet veel wind, wat wil een mens nog meer?

De eerste 70 km in een groepje gefietst en daarna weer alleen. De hele dag op en af en daardoor vermoeiend. Om 18.05 uur binnen als 35^e van de totaal 81 deelnemers, inclusief de "eendagsvliegen".

Gereden 235 km in netto 10 uur 12 min., dus 23,0 km/uur gemiddeld, met 3875 hoogtemeters.

In het zeer luxe hotel, wat een tegenstelling tot de jeugdherberg in Zwitserland, eerst gedoucht en weer half uurtje gepepeld in zwembubbelbad. Dit was een 8-kantig bad met een doorsnede van circa 8 meter en circa 1,5 m diep en aan alle kanten heftige bruis, wel heerlijk relaxend.

Met fietsmaten halve liter bier gedronken en deze fantastische week afgesloten met een prima diner met daarbij, samen met collega van DTC "De Mol" Chris Drevel, een goede fles wijn.

Na afloop nog een halve liter bier (Weizen voor de kenners) en om 23.00 uur gaan slapen.

14 juni:

Na goede nachtrust en ontbijt om 09.00 uur fietsen en tassen geladen en om 10.00 uur rijden richting huis. Voorspoedige reis met lunch net voor Venlo en tussenstop in Eindhoven.

Om 15uur45 in Vianen van iedereen afscheid genomen en om 16.30 uur thuis bij mijn lief.

Totalen:

In 10 dagen uit en thuis en in de eigenlijke klassiekerweek in 4 dagen 4 klassiekers volbracht.

Totaal aantal gereden kilometers bedroeg 1060 (50 km te veel gereden), terwijl officieel gesproken wordt over 990 km), met in totaal 13.380 hoogtemeters, volgens de apparatuur van diverse collega fietsers.

De totale tijd die ik op de fiets heb gezeten bedroeg 43 uur 40 minuten, dus een totaal gemiddelde over 4 klassiekers van 24,3 km/uur

Cees Bakker

LODEN HEMELWATERAFVOEREN

**VOOR AL UW LOOD-
ZINK- EN KOPERWERK
OP MAAT**

Pieter
Zeemanweg 121
3316 GZ Dordrecht
Tel.: +31 78 617 68 33
Fax.: +31 78 618 45 48

AGS bv

UIT 1 STUK !

DE NIEUWE TOYOTA VERSO

Automobielbedrijf Schouten B.V.
Kelvinring 50, 2952 BG Alblasterdam 078-6991666

PROFIL *Kramer*
DE FIETSSPECIALIST

*600 m² fietsplezier met o.a.
Bianchi, Gazelle, Giant en Koga.*

Oosterbrugstraat 1-3-5, 3361 BR Sliedrecht, Tel. 0184-413258
Peulenstraat 193, 3371 AM Hardinxveld-Giessendam, Tel. 0184-630344

Ecuador deel 5 (slot)

De dag van de hoogste vulkaan en een schitterende afdaling

O o 1 deadline gemist, nu dan toch het einde van de reis op de fiets door Ecuador. Riobamba dus daar waren we aangekomen, beroemd vanwege de trein die berg afraast en waar je op het dak kan zitten. De stad is gelegen in het midden van Ecuador op 2760 meter. De dag ervoor waren we aangekomen en had de stad eigenlijk niet zo'n goede indruk gemaakt. We hadden geslapen in wat volgens de beschrijving een mooie oude hacienda moest zijn. Het was een groot complex met meerdere appartementen en het centrale gebouw was misschien wel een hacienda maar nu niet direct mooi. Maar misschien was mijn beeld wat vertekend omdat ik toch behoorlijk moe was en het koud was en de gebouwen ook koud waren. In elk geval wel goed en lang geslapen. De volgende ochtend zouden we niet gaan fietsen vanaf het hotel. We werden in de auto geladen en reden zo weer terug dwars door de stad. Dit keer zag het er een stuk gezelliger uit met veel mensen op straat en grote, gezellige markten. Eigenlijk wilden we er wel even uit om rond te kijken maar daar was geen tijd voor. We moesten door we gingen namelijk een stukje omhoog. Om te doen waar de meeste mensen voor naar Ecuador komen met een fiets, namelijk downhillen.

We reden naar de Chimborazo, met 6300 meter de hoogste vulkaan van Ecuador. We reden met de auto tot op 4800 meter van deze inactieve vulkaan. Daar was een schuilhut. Een tweetal van onze groep besloten een flink deel van de vulkaan op de fiets af te leggen naar boven. De rest van de groep ging wandelen naar 5000 meter naar de volgende vulkaan. Het was er zeer, zeer koud. Dus alle kleding over elkaar heen en dan nog eens een dik regenjack erover. Op hoogte wandelen bleek ook niet echt voor mij weggelegd. Stapje voor stapje ging het. Zeer moeizaam en zeer langzaam. Een heel vreemde gewaarwording want je ogen zien gewoon een bergpaadje, dat niet eens zo stijl leek, maar doorlopen ging echt niet door de ijle lucht. Tenminste niet voor mij. Mijn benen leken wel gevuld met lood. Na wat een eeuwigheid leek kwam de schuilhut in zicht. En dan weer dat idee daar lopen we wel even heen. Ik ging toch echt niet. Na veel geploeter dan toch boven op 5000 meter. Door en door koud maar wel gehaald. Binnen was het ook ontzettend koud. Op deze plek werd dus ook overnacht door mensen die naar de top van de vulkaan gaan of gewoon rondtrekken. Wij namen er een paar koppen warme thee en begonnen daarna aan de terugtocht door het bizarre landschap. Dalen ging niet veel beter als stijgen maar ik kon nu de groep wel redelijk volgen. Door en door koud kwamen we bij de schuilhut aan. Binnen was het misschien een beetje warmer dan buiten maar het scheelde niet veel. Alle kleding bleef dus aan en zo dicht mogelijk bij de openhaard gingen we zitten om onze lunch te laten smaken. Soep, kaas, prutje met van alles maar warm en hete thee. Het doet er ook eigenlijk niet toe als het maar voedt en bij voorkeur ook nog warm is. Na het eten was het toch tijd om weer eens een eindje te gaan fietsen we waren tenslotte op fietsvakantie. Erg aantrekkelijk was het niet. Binnen was het koud maar buiten nog kouder en overal lage grote plassen water waar we doorheen moesten lopen om bij de fietsen te komen. En daarna er natuurlijk er doorheen fietsen en het miezerde ook wat regen/sneeuw. Dit stuk was echter het gedeelte waarvoor de meeste mensen naar Ecuador komen om te fietsen. Downhill de vulkaan af. Opstappen dus! Even nog een paar handschoenen geleend want er werd gezegd dat zonder écht niet zou gaan, ja en ik heb natuurlijk geen handschoenen. Daar gingen we dan. Goed opletten op de onverharde modderige weg, hoewel dit alleen de bovenlaag was want er onder was de weg hard. Lastig dus en letterlijk ijsig koud. De handschoentjes waren het eerste stukje zeker nodig. Hoewel het ook met handschoenen al snel toch moeilijk werd om je handen te bewegen.

Af en toe toch nog even gestopt om foto's te maken van het bizarre landschap met overal vicuna's. Lama's kent iedereen denk ik wel, in Ecuador lopen ze vrij rond tenminste de wilde variant van de Lama. Alpaca's zie je ook veel ook een soort lama en lama's zelf zie je het meest in Ecuador. Vicuna's zijn de slanke variant de echte wilde variant. Van deze dieren maken de Inca's ook hun kleding. De wol is zeer fijn en daardoor erg warm. Mooie slanke elegante dieren zijn het. Bijzonder om ze rond te zien lopen in het ruige kale en koude landschap van de Chimborazo vulkaan.

De originele vicuna's waren helaas uitgestorven dus er zijn nieuwe uitgezet die vanuit Chili kwamen. Tot zover de dieren terug naar het fietsen.

Af en toe in de afdaling dus wel gestopt om foto's te maken maar het was echt bijzonder koud en mijn handen kon ik bijna niet meer bewegen dus op een gegeven moment toch maar doorgaan rijden. De wind bleef erg guur maar het landschap was spectaculair dus dat maakte veel goed.

Aan het einde van het nationaal park van Chimboraza ging de weg over in asfalt. We zouden die dag 70 km afleggen en alles bergaf. Het deel over het asfalt was nog flink trappen omdat we enorm tegenwind hadden. Aangezien er geen boom of struik stond had je ook nergens beschutting. Na een aantal kilometer hard tegenwind stompen in de afdaling, verlieten we het asfalt. We vervolgden onze weg over een smalle kasseienweg die ook naar beneden ging. Het landschap veranderde nu echt. Niet meer het kale grauwe maanlandschap maar duizenden verschillende kleuren groen. Het was een redelijk smalle vallei waar we doorheen reden met vele verschillende soorten gras, overal lama's en schapen en koeien. Her en der zagen we hutjes met lokale bevolking in de traditionele bonte kleren. Het was een schitterende afdaling en regelmatig zijn we gestopt om te genieten en foto's te maken. En continu ging de weg naar beneden over kasseien. Kilometers achter elkaar naar beneden hobbelen. De velden gingen langzaam over in rotsen en kliffen en daarna in bossen en nog steeds enorme kasseien en alleen downhill. Hobbelen kramp in armen en op een gegeven moment ook in de blaas maar ja nergens een toilet dus nog even door hobbelen. Tодat er ook nog een klaterende beek naast het hobbelige pad liep. Toen was het toch echt tijd voor een sanitaire stop. Gelukkig was er in de weide omtrek niemand te zien dus redelijk privé.

Daarna weer door verder naar beneden. Niet al te veel verder stond al een deel van de grote groep geruime tijd op ons te wachten. Zij waren in 1 keer doorgeracet waar de rest van de groep overal ruimschoots had stil gestaan om te genieten van de natuur en de bijzondere omgeving. Na het verzamelpunt was het nog een klein stukje dalen over een mooi geasfalteerde weg door het groen. Daarna met z'n allen weer de wagen in en op weg naar ons hotel. Onderweg in Ambato stopten we echter nog om een typisch gerecht uit Ecuador te proeven namelijk cavia. Deze cavia's zijn zo groot als kleine honden en worden aan een spit geroosterd boven open vuur. Ik heb niet geproefd, het zag er niet smakelijk uit en ik vond het ook wat ver gaan. Vreemd genoeg waren er wel vegetariërs in de groep die het wel op aten.

Na dit diner ging het weer verder in de wagen. Het was nog een behoorlijk eind over de Pan American Highway, het was dan ook al donker toen we in Latacunga aankwamen. Het was enorm druk en de straten erg smal. Chaos dus. Ons hotel was een voormalig jeugdherberg, nu mocht iedereen er overnachten maar het was nog erg simpel. Ik sliep als enige aan de voorkant van het hotel. Een aparte trap op waar je in een grote hoge oude hal uitkwam waar meerdere deuren waren. Op 1 na waren ze allemaal geblokkeerd. De kamers moesten nog opgeknapt worden. Ik sliep er dus helemaal alleen en de deur sloot ook niet echt goed. Niet echt prettig. Bovendien was het ook nog erg koud die nacht. Voor het slapen gaan nog eerst even iets gaan zoeken om te eten. Tenminste we dachten even maar het was enorm druk en het duurde dan ook erg lang voordat we te eten kregen bij de Italiaan die we hadden gevonden.

Veel te laat voor zo'n drukke reis (tenminste voor mij veel te laat) keerden we richting het hotel terug. Het was inmiddels wel rustig geworden op straat. We hebben nog even het mooie kerst kunstwerk op het plein bewonderd, een kerststal gemaakt van alleen verlichting. Toch weer naar om je te realiseren dat het kersttijd is.

Fietsen tussen graslanden op weg naar de hoogste slaappleats

De volgende ochtend (dag 13) niet direct op de fiets maar we werden eerst een stukje weggereden. Ergens bovenop een berg werden we uitgezet. Er vlogen grote mistflarden over en ja het was al weer koud. Het duurde al weer lang voor we weg gingen, wederom geen idee waarom. We stonden daar in de ijzige wind want er was geen stukje of boompje voor beschutting.

Er stond een groepje indianen om ons heen die met net zoveel of misschien nog wel meer interesse naar ons keken als wij naar hen. Door de kou en het lange wachten moesten de meesten toch nog naar het toilet. Er was een klein gebouwtje waar wel een toilet was gelukkig want midden op de hoogvlakte leek ons niet veel. Uiteindelijk gingen we dan toch op pad.

Door de striemende wind, met om ons heen schitterende vergezichten met verschillende soorten grasvelden waar door de wind de meest mooie patronen in werden geblazen. We bleven op hoogte rijden langs een berg met soms kleine dalingen en stijgingen. Na een aantal bochten verdween de mist en kwam de zon door, hierdoor werd het een stuk aangenaamer. De hele dag zou het een bijzonder mooi landschap blijven met hier en daar plaggenhutten, waar de lokale bevolking nog steeds in woonde. Dit terwijl er toch op steenworp afstand behoorlijke steden en dorpen lagen. De bewoners lagen langs de kant van de weg in het gras, waar zouden zij aan denken als ze zo daar in de berm liggen. Wat zijn hun toekomst plannen en zouden ze ooit meer zien dan de vallei waarin ze woonden. Zulk soort gedachten gaan door je hoofd als je daar zo ver van huis fietst voor je vakantie. Op sommige plekken waren de bewoners hun mooie gekleurde kleding aan het wassen in de beken om ze vervolgens op het gras te drogen te leggen. Op een gegeven moment kwamen we in een "file" terecht. Wat kleine vrachtwagens, een bus en wat personen auto's op een rij aan weerskanten van een "dorp" (4 huizen totaal meen ik me te herinneren). Al die tijd in Ecuador hadden we nauwelijks verkeer gezien, dus waarom was er hier nu ineens een file. Het bleek dat een vrachtwagen met oplegger vast komen te staan met een kraantje en een aggregaat op de oplegger. De voorwielen stonden aan 1 kant van de weg en de achterwielen aan de andere kant van de weg ook in de greppel. Er was voor het overige verkeer echt geen mogelijkheid om er omheen te gaan. Gelukkig konden wij onze fiets door de greppel slepen en onze weg vervolgen.

Na verloop van tijd kwamen we in een wat groter dorp(je) Zumbagua. Hier was een markt geweest. De laatste kraampjes stonden er nog, maar helaas waren de meeste al weg. Er lagen overal botten op de grond van wat mag Joost weten. Verder stonden er nog wat kraampjes waar de traditionele hoeden werden verkocht. We hoorden dan als je een goede originele Duitse hoed had dat het voor de lokale bevolking 2 maandsalarissen kostte of nog wel meer. Toch liepen er veel mensen met deze hoeden. Na even rond gekeken te hebben op het marktplein werd het tijd voor de lunch. Het was al redelijk laat en het laatste deel naar het dorp toe was behoorlijk steil geweest. We aten binnen in een huis van een kennis van 1 van onze begeleiders. Het was binnen helaas nogal kil dus maar snel gegeten en daarna weer naar buiten, want in de zon was het best wel aangenaam. Het was al wat later op de dag en er zou nog een lange zware klim volgen naar 4000 meter, waar onze slaappleaats was in Quiltoa. De weg buiten Zumbagua zag er vlak uit maar ging toch behoorlijk moeizaam. Net buiten we het dorp zagen we aan de ander kant van de vallei een enorm veld met een heleboel mensen erop.

Na wat beter spuurwerk zagen we ook stieren tussen die mensen lopen. Dit was dus een soort stierengevecht. Ik had geen behoefte die verder te bekijken dus ben doorgefietst. Het was pittig omhoog langs een zeer mooie gorge. Het werd echter steeds zwaarder terwijl het toch echt vlak leek. Trap voor trap kwam ik vooruit, het had eigenlijk nog maar weinig met fietsen te maken. Het zal wel de hoogte ook geweest zijn die het zo zwaar maakte. Het begon al tegen het einde van de dag te gaan en de zon begon te zakken, hierdoor waren de kleuren van de ons omringende velden, heuvels en bergen bijzonder mooi. De weg naar boven was echter lood en lood zwaar. Leon een reisgenoot vond het wel genoeg en ging lopen. Ik zag dit niet zitten hoewel hij lopend net zo snel ging als ik. Het vreemde was dat je eigenlijk nergens zag dat de weg omhoog ging. Om ons heen was een grote vlakte, af en toe was er wel een bocht waardoor je zag dat we wel degelijk aan het stijgen waren.

Eindelijk kwam ik bij een splitsing en iets verderop zag ik het indianendorp waar we zouden overnachten. Het was nog redelijk warm omdat ik in de zon fietste maar je kon merken dat het daar toch knap fris was door de hoogte. We sliepen in kleine huisjes met 1 verdieping erop.

Beneden was plek voor 5 tot 6 mensen en boven konden ook nog een aantal mensen slapen. Je deelde de huisje met andere rondtrekkende toeristen. Het was er ijskoud en het zag er ook niet echt schoon uit. De douche zat in een golfplaten ruimte naast het huis en was ook weer koud. Snel beetje wassen dus en direct warme kleding aan. Daarna een eindje wandelen naar boven want daar zou een vulkaankrater meer zijn. Dit bleek ook inderdaad zo en de zon ging bijna onder dus de kleuren waren schitterend en het uitzicht op de omliggende bergen en een enkele andere vulkaan was fantastisch.

Weer terug naar beneden om in de gezamenlijke ruimte warme thee te drinken en daarna eten. Het was erg gezellig samen met de lokale bevolking en enkele andere toeristen. Na het eten werden we getrakteerd op een dans van de kinderen in het dorp in hun mooie lokale klederdracht. Vervolgens dan toch maar weer op tijd naar bed want de televisie die in te gemeenschappelijk ruimte stond, vertoonde alleen de meest gruwelijke gevechtsfilms. Niet echt gezellige achtergrond op een avondje op hoogte. We trokken naar onze huisjes waar het ijs en ijskoud was. Je kon ook langs de deur door naar buiten kijken en de plafonds sloten ook niet echt aan. Ja, en op 4000 meter hoogte wordt het 's nachts behoorlijk koud. Dus de dikste kleding maar aangetrokken en handdoeken op het kussen want echt schoon was het toch niet. Onder zeker zes dekens en met de houtkachel brandend was het slapen net te doen. Midden in de nacht nog wel wakker geworden van de kou want de kachel was uitgegaan. Heerlijk hoor afzien. © De volgende ochtend lekker op tijd op. Er waren een aantal van de groep die dachten dat er muggen waren geweest. Ze hadden namelijk beten. Ja hoor in die kou op die hoogte onder 6 dekens dat wat waren vast muggen die gestoken hadden....

De dag van mooie groene bergen, dronken Ecuadorianen en de val

We gingen weer op pad dag 14 van Quilotoa naar Insilivi. Eerst een klein stukje verder omhoog nog het dorp uit over de bergrug naar het volgende dorp en daarna dalen over een weg die eigenlijk geen weg meer genoemd mocht worden zulke grote stukken waren weggeslagen. Toen de weg weer een beetje redelijk werd en de weg weer begon te stijgen werden we tegengehouden door een groep verklede Ecuadorianen. De vorige dag hadden we ook al een paar keer een wegversperring gehad maar toen waren het voornamelijk kinderen die verkleed waren en een slagboom over de weg gemaakt hadden. Nu waren het mannen, van hen was een aantal al flink dronken zo vroeg op de dag. Het was bijna oudejaarsdag en dan verkleeden de mensen zich en gaan langs de kant van de weg met poppen staan om geld te innen. Als je wat geld gegeven had mocht je door.

De meesten van ons hadden echter geen geld bij zich en wilde eigenlijk ook niet betalen. Onze fietsen werden echter beetgepakt en we konden niet door. Onze begeleiders kwamen gelukkig redelijk snel met de wagen en zij hadden wat klein geld om uit te delen. We konden weer verder fietsen. Het landschap veranderde van kaal met scherpe rotsen in een groene oase met zeer steile hellingen en de meest bijzondere soorten bomen. De weg was redelijk smal langs de berg en door het groen, redelijk goed zeker in vergelijking met wat we meegemaakt hadden de dagen ervoor. Af en toe een beetje omhoog en omlaag maar over het algemeen redelijk vlak dus lekker door racen. Ik kwam op een gegeven moment alleen te rijden maar dat was eigenlijk wel erg prettig op dit mooie deel van de route. Heerlijk tussen die hoge bergen fietsen door verlate stukken groen maar ook kleine dorpen en langs piepkleine boerderijen.

In een iets groter dorp stopten we en aten we wat. Op een typisch Zuid-Amerikaans pleintje met een kerk en overal mensen die groeten en fruit verkochten maar ook een man die met een koelbox op een wagentje rondliep om ijs te verkopen. Kinderen die aan het spelen waren, een vrachtwagen volgeladen met mensen (de bus) die vertrok maar ook een gewone bus met varkens op het dak en kippen in de laadruimte eronder die allemaal weer ontsnapten toen nog een laatste tas werd toegevoegd. Genoeg te zien om een hele dag te blijven zitten. We moesten echter weer verder na nog wat repen chocolade. De weg bleef schitterend en voornamelijk dalend nu. Het dorpje was nog niet de lunchplek geweest. De lunch aten we niet veel later op een kruising die je normaal niet zou zien maar omdat onze begeleiders er stonden viel de kruising wel op. Dit was echter toch wel de doorgaande weg. De lunch was weer lekker en daarna weer verder.

Na de kruising was de weg erg steil. We gingen een scherpe bocht om een heuveltje heen dus de weg erna was niet zichtbaar. Ik ben dan ook maar gaan remmen maar op dat moment kwam iemand met een noodgang mij voorbij. Ik dacht nog dan ben je toch echt niet goed wijs. Na de bocht was de weg nog slechter en er zaten in het midden van de weg enorm diepe groeven van de regen. Die groeven waren soms wel een halve meter diep en zeker 30 centimeter breed. Slalommen dus om beneden te komen maar wel met een normale snelheid anders hield je het echt niet. En dit bleek dus ook het geval, na een aantal honderd meters hoorden we een harde schreeuw. Degene die mij zo snel voorbij was gegaan was over de kop geslagen. Zijn fiets was over hem heen gestuiterd en lag tientallen meters verderop naar beneden.

Hij kermde het uit van de pijn, er werd dus ook besloten dat hij naar het ziekenhuis gebracht zou worden. Met de wagen zou hij weggebracht worden dus het was nu beslissen of je tot het einde wilde fietsen of eerst nog met de wagen naar het pension gebracht. Ik besloot door te fietsen, er zou nog 1 zware klim volgen maar er was nog tijd zat voor het donker zou worden. De wagen ging weg met de gewonden en nog een aantal van de groep om hem te helpen of om naar het hotel te gaan. Lekker hobbelen in de wagen, dan is het toch beter om te hobbelen op de fiets.

We gingen weer verder, rustig aan naar beneden om te voorkomen dat wij nog zouden vallen. Halverwege stonden een aantal stieren, die toch net iets groter waren dan wij. Wat te doen! Wachten tot ze opzij zouden gaan of voorzichtig er toch langs proberen te komen. Het laatste dan toch maar. Daarna hield de gravelweg op en gingen we een brug over. Vervolgens begon de weg te stijgen en niet zo'n klein beetje. Ik hoorde gelukkig van de andere dat ze het ook zwaar vonden. Ik kon hun echter niet volgen maar had ze wel nog redelijk in zicht. Ploeterend naar boven over een weg vol stenen en enorme kuilen. De kuilen waren zo groot dat je er vaak niet eens omheen kon. Ook deze klim leek weer oneindig. Gelukkig was dit niet echt zo en toen we iets hoger kwamen werd de weg ook weer wat beter. Met wat kleine stijgingen en dalingen kwamen we in het dorp waar ons pension zou zijn maar waar was dat pension... Na wat zoekwerk (er waren maar een stuk of 20 huizen) vonden we onze verblijfplaats voor de nacht. Het was een groot woonhuis waar een Nederlandse een ecologisch/ biologisch verantwoord pension van had gemaakt. Met biologisch voedsel en een toilet met zaagsel i.p.v. water. Er zullen vast nog meer ecologisch en biologisch verantwoorde zaken geweest zijn maar die ben ik even vergeten. Oh ja douchen met de zonneboiler ☺ daarna op mijn gemak wat lezen. De anderen speelden wat kaart of lazen ook wat. Zowaar een moment van rust. Na verloop van tijd kwam de vallende fietser terug. De verwondingen bleken mee te vallen, of eigenlijk kon men niet zeggen wat hij had. Wel had hij een enorme prik gehad en zat zijn arm in een mitella. Fietsvakantie over en uit, helaas voor hem want de laatste dag zou nog een mooie afdaling volgen. Die avond aten we met veel te veel mensen aan 1 tafel maar het was wel gezellig. Ik ben op tijd naar bed gegaan helaas gold dit niet voor de rest van de groep. Die gingen luidruchtig door tot zeer laat en mijn kamer grensde helaas aan de woonkamer.

De laatste fietsdag – de hoogste actieve vulkaan

De volgende ochtend werden we eerst weer in de wagen geladen. We zouden een flink stuk gaan rijden door de bergen. Pas op en pas af met vele haarspeldbochten. Het was schitterend weer. Strak blauwe lucht en zon en de wegen waren schitterend geasfalteerd en daar zaten wij dan in de auto ☺. Waarom konden we nu niet fietsen, het was ook nog eens een fabelachtige omgeving. Helaas was er geen tijd of mogelijkheid dit gedeelte te fietsen we waren namelijk op weg naar Cotopaxi National Park. Een bijzonder natuurpark met een actieve vulkaan en wij zouden die af gaan rijden. Toen we de hoogste bergen een beetje uit waren zagen we in de verte twee vulkanen. Deze waren bekend als de tweeling vulkanen. Daarna snel weer verder want we moesten best nog een stuk rijden. Helaas ging de rit met de auto steeds langzamer. Steeds vaker waren en wegblokkades met verklede mensen die geld wilden. Ze gingen geen millimeter opzij, ook al gaven onze chauffeurs gas. Naar mate de dag vorderde werden de volwassen die ook bij de blokkades stonden steeds meer dronken. Uiteindelijk kwamen we aan de rand van het park. Gelukkig geen blokkades meer.

De weg door het park was behoorlijk hobbelig maar ook indrukwekkend. Het leek wel een soort maanlandschap. En midden in die grote kale vlakke lag de vulkaan. Hier nog even gestopt voor een groepsfoto te maken en toen verder naar boven. Het uitzicht was spectaculair overal waar je keek grijs groen en beige en geen bebouwing, geen bomen helemaal niets, hier en daar een kadaver van paarden of lama's die daar leefden maar verder was er niets te zien.

We konden niet helemaal naar boven op de vulkaan maar het was hoog genoeg. Het was wederom enorm koud boven en de mistlagen die half bevroren waren sloegen ons om de oren. Alleen tussen de auto's een beetje uit de wind was het nog een beetje uit te houden. Weer getreuzel met de fietsen maar dan mochten we toch naar beneden en wat een afdaling was het. Ook al was de weg onverhard het zag er erg goed uit en je kon dus ook zeer snel dalen. Wel blijven opletten natuurlijk want er zaten ook losse stukken tussen. Maar enorm mooi zo naar beneden knallen. Eigenlijk valt het moeilijk te beschrijven en zullen jullie het zelf eens moeten proberen van een vulkaan af rijden of bekijk de foto's want die zeggen waarschijnlijk meer. We daalden van 4500 meter naar ongeveer 3800 meter (totale lengte van de rit van vandaag was maar 35km). Nadat we de vulkaan min of meer af waren kwamen we op een soort heide gebied uit waar een paadje van ongeveer 20 centimeter breed liep waar wij doorheen fietsen. Behendigheidstraining waar ik niet zo goed in was. Nadat we het park uit waren gereden kwamen we op een wat bredere weg die enorme bulten erin had met onderaan zeer diepe waterplassen en soms zelfs een beekje erover heen. Zeg maar dag - dag tegen je droge schoenen.

Een eindje na de uitgang van het park stapten we weer in de wagens. Op weg naar Quitto de hoofdstad en begin- plus eindpunt van onze reis. De weg naar Quitto was nog bijzonder moeilijk door de blokkades. Een deel van onze reis was nog snelweg door Quitto. De stad is namelijk zo'n 40 km lang. In de stad zelf was er helemaal geen doorkomen meer aan. We kwamen dan ook veel later dan gepland aan bij het hotel. Hier bleek helaas dat mijn helm, die ik de hele reis bij me had gehouden verdwenen was. Als iemand ooit een grijze helm met paarse bloemen tegenkomt in Ecuador, dan hoor ik dat graag die is namelijk van mij en ik was er erg aan gehecht.

De avond in Quito zijn we gaan wandelen dwars door de mensen massa heen die op straat oudjaarsavond vierde. Grote poppen stonden overal die om middernacht verbrand zouden worden, veel van de poppen hadden politieke betekenissen. Zo wordt oud en nieuw toch overal anders gevierd. Ik had helaas de laatste uren maagproblemen gekregen dus na wat berichtjes naar huis gestuurd te hebben om hen een gelukkig nieuw jaar te wensen, het was immers in Nederland al Nieuwjaar, hield ik het voorgezien en ben terug gegaan naar het hotel. Nog een paar uurtjes slapen voordat we het vliegtuig in moesten. De volgende ochtend waren alle straten in Quito brandschoon, ondanks dat er toch massaal vuurwerk was afgestoken en vele honderden poppen verbrand waren. Daar kunnen we in Nederland toch nog wel wat van leren. Op naar het vliegveld voor een lange vlucht terug met een korte tussenlanding op Bonaire. We moesten het vliegtuig uit deze keer. Buiten was het heerlijk warm, dit was toch wel zeer aangenaam na alle kou van Ecuador. Volgende keer toch maar eens kijken naar een fietsvakantie in een echt warm land.

Dat was dan het hele verhaal van Ecuador. Het heeft even geduurd maar we hebben het gered tot het einde. Mocht je er nog geen genoeg van hebben dat kun je altijd nog naar de foto's kijken.

Wie weet tot een volgende reis.

Groeten Anne Marie

Nog steeds geen genoeg van deze reis de foto's staan nog steeds op <http://picasaweb.google.com/ampverjaal/Ecuador#>

Mijn doel.

Zoals zoveel mensen die steeds maar weer bepaalde doelen nastreven, had ik mij dit jaar daaraan ook maar eens gewaagd.

Sinds vele jaren ga ik, samen met mij vrouw Janny, met de caravan op vakantie naar Frankrijk. Meestal wel voor zo'n week of vier soms vijf. De laatste negen jaar steeds naar de Cote d'Azur.

Het eerste jaar zag ik dat er vanaf deze camping diverse fietsers waren die regelmatig een tochtje met hun racefiets of ATB maakten.

Zelf had ik in alle voorgaande jaren geen fiets aangeraakt tijdens mijn vakanties, dit omdat het mij te gevaarlijk leek te fietsen in Frankrijk en mede gezien het feit dat ik bijna het hele jaar door op mijn racekarretje zit. Ook wilde ik tijdens onze vakanties mijn Janny niet alleen laten zitten.

Ik werd toch wel aangestoken door eerder bedoelde fietsers en nam het daarop volgende jaar toch mijn racefiets maar mee naar deze camping. Janny begreep het wel en derhalve kreeg ik toestemming. Vanaf 2001 maakte ik dus vele tochten vanuit deze camping, al dan niet met andere camping gasten. Op een gegeven moment had ik alles in een straal van ca. 100 km. rondom de camping wel gezien en kreeg ik toch wel zin in eens wat anders. Mede omdat ik alsmaar van Mol-ploeggenoten allerlei verhalen had gehoord en ook had gelezen over hun escapades voor wat betreft beklimmingen in Frankrijk en Italië en ver daarbuiten zelfs en waarin de Mt. Ventoux ook werd besproken, ging bij mij de knop om. Ik moest dit toch ook ooit eens gedaan hebben en daarover kunnen meepraten.

Begin dit jaar, voor aanvang van het nieuwe fietsseizoen, was mijn doel gesteld; De beklimming van de Mont Ventoux. Ook de Alpe d'Huez sprak mij al lange tijd enorm aan omdat ik ook een echte Tour de France liefhebber ben en weet welke betekenis deze berg heeft. Dus besloot ik ook nog maar deze Alpenreus de gaan beklimmen.

Ik had mezelf dus wel wat beloofd dit seizoen!

Er moest derhalve nog wel stevig worden getraind en vanaf begin 2009 heb ik dit dan ook wel gedaan. Toch had ik geen echte klimkilometers gemaakt maar de conditie was wel goed toen wij op 23 mei jl. naar Frankrijk vertrokken. Eerst zou ik Alpe d'Huez beklimmen, wij hadden een camping aan de voet van deze berg in Bourg d'Oisans. (camping La Cascade)

Nadat wij op zondag 24 mei aankwamen zijn wij 's middags eerst met de auto de berg gaan verkennen. Ik schrok mij rot! Wat een verschrikkelijke steile stukken zaten erin, zelfs tot wel 14%. Ik was echt onder de indruk maar liet hiervan maar niets merken aan mijn Janny. Ik zei dat ik de volgende dag eerst nog maar wat ging trainen en de daarop volgende dag zou ik de berg beklimmen.

Dus ging ik de andere dag met gemengde gevoelens de camping af en fietste eerst maar even de andere kant op ri. Les Deux Alpes. Na ca.1 uur reed ik voorbij de camping, over de brug en onmiddellijk begon de loodzware klim naar bocht 21.

Wat was dit zwaar en waar was ik nou toch aan begonnen? Ik ben dus eigenlijk geen echte klimmer en meteen zo'n steile aanloop is zeker geen pretje. Ik worstelde mij naar bocht 20 en dacht even om te stoppen en terug te gaan. Maar ja je begint eraan en je bent toch geen pannenkoek hield ik mijzelf voor. Ik ging door en deed dit tot aan bocht 16. Ik had Janny beloofd ca. 2 uur weg te blijven en mede hierom besloot ik terug te gaan. Ik had fijn getraind en het gevoel gekregen dat het de andere dag wel goed zou komen.

Dinsdag 26 mei. De beklimming.

s' Morgens om 09.30 uur vertrok ik vol goeie moed en in de complete Mol Outfit ri. Alpe d'Huez. Voorzien van 2 volle bidons, regenjack, telefoon en fotocamera op mijn Xerografia racebike.

Eerst even warm draaien waarna ik om 10.30 u. aan de beklimming begon.

Ik zag dat de lucht toch wel aan het dichttrekken was en er onheilspellend uitzag. Het ging best goed tot aan bocht 15 en ik met een verzet van 30x25 op een gegeven moment bijna stil stond.

Ik was even doodop en zag de lucht steeds donkerder worden. Ook zag ik deze lucht even voor komijnen kaas aan. De twijfel kwam weer boven en ik overwoog maar terug te gaan. Wat een goeie smoes zou ik hebben: Regen en mogelijk onweer!

Maar ja, dit kon ik niet maken en ik herpakte mezelf. Ik moest doorgaan en ik zette de knop om en wilde verder nergens meer aan denken. Tijdens deze twijfel momenten kwamen mij een aantal fietsers voorbij en ook daaruit putte ik weer moed en hield mezelf voor dat ik toch geen watje was en dit toch ook aankon. Ik klampte mij vast aan een achterwiel en kon bij deze pedaleer mijn goede cadans vinden. Het bleef zwaar en ik was blij dat ik in het wiel kon blijven. Hij, deze zeg maar knecht, maalde maar door in een tempo dat voor mij precies goed was. Soms keek hij even om en wist dus dat ik aan zijn wiel meeinging.

Bij bocht 7, (dit is bij het kerkhof) begon het dan toch echt hard te regenen. Mijn "knecht" draaide zich om en vroeg wat we moesten doen. Ik nam over en zei door te willen gaan. Het rommelde en mogelijk zou het nog gaan onweren. Ik voelde mij na mijn inzinking die ik had verwerkt opeens beresterk en rook de top. Wij gingen door en bij bocht 4 riep mijn maatje dat hij even wilde stoppen om zijn regenjack toch maar aan te trekken. Ik trok ook mijn regenjack aan en toen begon het pas echt te plenzen. Met bakken kwam het naar beneden! Gelukkig onweerde het niet en nadat wij weer verder gingen keken wij elkaar nog even veelbetekend aan en hadden dezelfde gedachte: Doorgaan en niet zeuren! Het was nog een zwaar stuk, maar in het zicht van de haven krijg je vleugels! We kwamen boven en reden onder het bewuste tunneltje door naar rechts en verder naar de Finish van de Tour de France. We hadden het gehaald en erg blij en voldaan en ook helemaal verzopen. Even een foto gemaakt (had zelf een minicamera meegenomen) en toen naar het VVV voor ons diploma. Mijn tijd 1 uur en 15 min. Wij besloten toch eerst maar even een bakkie te doen in het enige restaurant dat open was. Direct even Janny gebeld een bijgepraat. Binnen heerste een gezellige sfeer, allemaal fietsers zoals wij. De meesten dus ook helemaal verzopen. Ik maakte nader kennis met mijn maatje die mij vertelde ook een verwoed tourfietser te zijn en dat dit ook zijn eerste Alpe d'Huez beklimming was. Na de koffie zijn wij weer samen naar beneden gereden met de rem erop omdat het nog steeds regende en het schuim over de weg spoelde. Het was gevaarlijk glad dus maar geen risico nemen dachten wij beiden. Terug op de camping lekker onder de douche en met een heerlijk gevoel daarna de dag afgesloten. Mijn eerste doel was bereikt!!!!

Mont Ventoux.

Op donderdag 28 mei jl. omstreeks 15.00 uur arriveerden wij op de camping Le Ventoux in Mazan.

Dit is ongeveer vijf kilometer vanaf Bedoin. Dus bijna onder de Mont Ventoux.

Nadat de caravan was geplaatst wilde ik direct de Mt. Ventoux gaan verkennen. Ik popelde om te zien waar ik aan zou beginnen. Janny en ik gingen dus met de auto via Bedoin de Mt. Ventoux op en in het begin leek het best mee te vallen. Meer zoiets van vals plat. Het was niet zo loodzwaar en erg steil direct. In het bos aangekomen was het dus wel een ander verhaal. Ik kreeg hier toch wel schrik van en Janny keek mij steeds maar aan en zei verder niets maar haar ogen spraken boekdelen.

Het was een hele lange klim van ca. 10 km.

Een stijgingspercentage van ca. 10 % en er leek geen eind aan te komen. Tel uit je winst! Na veel draai en keerwerk kwamen wij het bos uit en dus boven de boomgrens. De schrik sloeg mij om het hart. Het was een maanlandschap en ook was het warm en stond er erg veel wind. Tegenwind wel te verstaan. Wat een vreselijk kaal gebeuren en wat een stijgingspercentage nog steeds. Deze kaalheid en onherbergzaamheid kunnen je moraal breken, zeker met de felle zon en de wind er nog eens bij. Maar ja, met de auto ga je toch iets gemakkelijker naar boven en overzie je alles toch vanuit een ander perspectief. Boven aangekomen eerst maar enkele foto's gemaakt en hierna weer terug naar de camping. De volgende dag toch eerst nog maar even ongeveer 3 uur getraind en daarbij ook nog een stuk bergopwaarts gereden om "het gevoel" weer te krijgen. Dit ging gewoon goed en ik was er fysiek en mentaal helemaal klaar voor.

Zaterdag 30 mei 2009. De beklimming.

's Morgens vroeg op en om 8 uur vertrok ik wederom in Mol outfit. Na eerst een warmdraai rondje gedaan te hebben begon ik vanuit Bedoin om precies 9 uur aan de klim.

Ik voelde mij toppie en zat gewoon erg goed op de fiets. Ik reed al snel enkele andere fietsers voorbij en voelde mij beresterk. Zoals ze ook wel zeggen: Goeie moraal en goeie benen.

De knop was helemaal om en ik dacht nog maar aan een ding. Boven komen! Verder nergens meer aan denken nu. In het bewuste bos aangekomen kon ik aanpikken bij een leuk groepje van 5 Franse trappellateurs. Mijn verzet: 30 x 23 en ik kon heel goed volgen. Op een gegeven moment moest er een vanaf en de rest reed gewoon door. Ik dus ook mee. Even later werd het toch wel erg zwaar omdat je nergens rust kan krijgen en het tempo kennelijk toch net iets te hoog lag voor mij. Mijn hartslag liep op naar 175 en ik moest de vier laten gaan. Zij reden tergend langzaam van mij weg en ik voelde alles in mij pijn doen. Dit was toch wel heel erg afzien. Maar ja, je gaat door!

Nadat ik had geschakeld naar 30 x 25 bleef ik doormalen en zag mijn hartslag weer zakken. Ik kwam tenslotte uit het bos bij Chalet Reynard en was dus op de maan aangekomen. Heet en erg veel wind en de klim was nog lang, althans in mijn beleving. Ik zat helemaal alleen en plotseling zag ik vanuit mijn ooghoeken een auto voorbijkomen met daarin mijn vrouw Janny naast de bestuurder.

Ik dacht even dat ik droomde, even maar. Maar nee, het was echt waar. Later vertelde Janny mij dat er mensen op de camping van mijn avontuur om de Mt. Ventoux te beklimmen af wisten en zij hadden Janny opgehaald nadat ik van de camping was vertrokken om achter mij aan te gaan.

Zij stopten een stukje verderop en stonden langs de kant van de weg met de fotocamera's in de aanslag. Ik reed langs hen heen en kreeg direct weer erg veel moraal, mede door de vele aanmoedigingen. Dit was geweldig en ik kreeg vleugels. Zij stopten nog enkele keren en maakten foto's en moedigden mij aan. Op een gegeven moment reden zij door naar de top en had ik nog een taai stuk van ca. 300 meter te gaan. Ik deed er een schepje bovenop en wilde zo snel mogelijk boven aankomen. Plotseling kreeg ik kramp in mijn linker been en moest even van de fiets. Na even gerekt en gestrekt te hebben kon ik weer op de fiets klimmen en doorgaan. Na ca. 150 a 200 meter sloeg de kramp weer toe en moest ik er weer vanaf. Doorfietsen ging echt niet. Na enkele rek en strek oefeningen wilde ik weer op de fiets klimmen, maar het was erg steil dat laatste stuk en er kwamen steeds rallyauto's mij voorbij.

Kennelijk was er weer zo'n rally voor sportwagens bezig. Omdat het moeilijk was op de fiets te komen en ook te gevaarlijk wilde ik geen risico's meer nemen en besloot het laatste stukje maar te voet af te leggen. Het was nog ongeveer 100 meter. Dit kon de pret niet drukken en ik kwam na 1 uur en 45 minuten aan op de top. De ontvangst was groots en ontroerend vanwege Janny met de enthousiaste campingvrienden. Alleen de bloemen ontbraken nog!

Direct na aankomst werd ik nog geïnterviewd door een verslaggever van Vrij Nederland en werden er foto's gemaakt.

Ook leuk en het artikel is al geplaatst in deze krant. (met foto)

Ik was moe maar erg voldaan en had het gered.

Mijn tweede doel was bereikt.

Of ik mijzelf ooit nog zo'n doel zal stellen weet ik niet want niets is zeker in dit leven, maar ja, doelen moeten soms gesteld worden, zeker als fervent tourfietser zijnde, of vergis ik mij nou toch?

U mag het zeggen.

Ik heb na mijn beklimmingen nog meer respect gekregen voor diegenen die dergelijke zware beklimmingen al dan niet tot een goed einde brengen.

Jan van der Glas

WWW.BIKE-ZONE.NL

Uw thuisbasis voor
vakkundige Opbouw,
Onderhoud en
Goede Service!

U ontvangt
KORTING
op vertoont van
deze advertentie
Surf naar onze website
en ga naar clubkorting.

van Baerlestraat 87-89
2533 LK DEN HAAG
Tel: 070-3801617
info@bike-zone.nl

BIKE-ZONE
DEN HAAG

TOER-AGENDA 2009

Datum.	Naam tocht.	Plaats.	Afst.km.	Vertrektijd
Za. 29-Aug.	Molentocht		40	09:00 / 11:00
Za. 29-Aug.	Molentocht		80	09:00 / 10:00
Za. 29-Aug.	Molentocht		120	08:00 / 09:00
Za. 05-Sept.	Baleco Zeeland tour		130	7:00
Za. 12-Sept.	Huchiestocht	Veenendaal	160	6:00
Za. 19-Sept. **	Molrit 18		100	8:00
Zo. 20-Sept.	Mergelheuvel 2 daagse	Sint Geertruid	120	6:00
Zo. 27-Sept. **	Molrit 19		100	9:00
Za. 03-Okt. **	Molrit 20	Nieuwpoort	80	9:00
Zo. 11-Okt. **	Molrit 21 (Sluiting Supemol)		80	9:00
Za. 17-Okt.	Molrit 22		80	9:00
Zo. 25-Okt	Molrit 23	Almkerk - Waardhuizen	60	9:00
Za. 31-Okt.	Erwtensoeprit	Goudriaan	45	9:30

** "snelle groep" Na de pauze gelegenheid om met een hoger gemiddelde onder begeleiding van een toercommissie lid terug te fietsen.

Fietsen buiten het toerprogramma:

Dinsdagavondgroep

Vanaf de dinsdag nadat de klokverzet is (zondag 29 maart) en het weer het toelaat vertrekt er op dinsdagavond om **18:30** een groepje vanaf Reaplus.

Om voor het donker thuis te zijn zal in het begin een ronde gemaakt worden van ongeveer 1 1/2 uur/ 45km, dit zal opgebouwd worden tot ritten van 70 à 80 km.

Het tempo ligt hier wel wat hoger dan wat gebruikelijk is met clubritten. Denk aan 30 à 32 km/uur. Tempo wordt aangepast aan de aanwezigen en zal aan het begin van het seizoen iets lager zijn.

Woensdaggroep

Een zeer actieve 55+ groep vertrekt het hele jaar door, als het weer het toelaat, op de woensdagmorgen om **10:00** eveneens vanaf Reaplus. Molleden die mee willen rijden, zijn ook van harte welkom. Voor vertrek kan van een kopje koffie worden genoten.

Het tempo is vergelijkbaar met dat van clubritten.

Voor de algemene regels van deze groep verwijs ik je naar de Website van de Mol onder - Info leden/ Algemene regels / Woensdagritten.

Startplaats Reaplus / Impulse aan de Berkenhof Dordrecht.

Gelegen langs de provinciale weg, bij de afslag N3: veerpont naar Werkendam.

vragen en/of op/aanmerkingen m.b.t. het programma kunt U contact opnemen met:

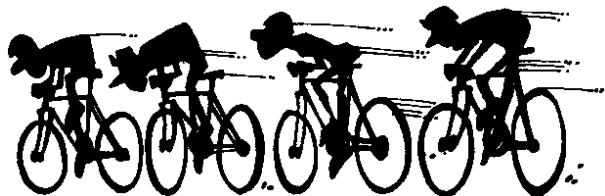
Jaap Booster - Tel. nr. 06-51660186

E-mail: jaapbooster@hetnet.nl

Vertrekpunt. VOORRIJDERS

CHAUFFEUR / BIJRIJDER

Clubhuis			Bestuur	
Clubhuis			Bestuur	
Clubhuis			Bestuur	
Kerkeplaat	Jan van 't Leven	Hans Harinck	Fam. van 't Leven	
Kerkeplaat			Ad Stam	Carli Stam
Clubhuis	Bas de Haas	Rinus v/d Burg	Chris Oekeloen	Brigit Salwegter
Kerkeplaat			Theo Rutten	
Clubhuis	Chris Oekeloen	Kees Baan	Gerrit v/d Bogerd	
Clubhuis	Wout Borman	Cees Bakker	Ad Schleicher	Gerrit v/d Koppel
Clubhuis	Jan Korteland	Ardwil Goedegebuur	Franco Danese	Mauro Danese
Clubhuis	Theo Rutten	Philip Beker	Adrie de Viet	Co Naaktgeboren
Clubhuis	Groep Sliedrecht	Groep Sliedrecht	Jan Stam	
Clubhuis	Ardwil Goedegebuur	Rob van Rutten	André Hoogenboom	

Goed om te weten:

- Neem als volgautochauffeur ruimschoots vooraf contact op met André of Gino i.v.m. het ophalen en terugbrengen van de volgauto.
- Ben je verhinderd als chauffeur? Neem in dat geval contact op met een van de twee Hoogenboom(en):
André Tel. nr. 078-6120420 / 06-27546103 of
Gino Tel. nr. 078-6192064 / 06-42433650
- Locatie volgwagen: Sperwerstraat 36, Zwijndrecht
- De lijst van chauffeurs kan altijd worden uitgebreid. Bel of stuur een mailtje naar chauffeurs@fietsclubdemol.nl
- Voor gezamenlijk vertrek per auto naar buitenritten is afgesproken op de parkeerplaats aan de Kerkeplaat. Deze parkeerplaats ligt bij de gevangenis "Dordtse Poorten". Wil je meeliften met de volgwagen neem dan contact op met André of Gino, er is beperkt plaats. Meestal is het ook mogelijk te carpoolen met anderen.
- Ga je op eigen gelegenheid naar een buitenrit geef dit dan 's morgens door aan de volgauto Tel. nr. 06 - 101 66 732
- Clubgebouw en vertrekpunt Molritten: Recreatiegebied de Holl. Biesbosch, Vogelaarsweg 6 - Dordrecht, Tel +31 (0)78 6164303
- Verzamelpunt buitenritten: Kerkeplaat (Gevangenis Dordtse Poorten)
- Vetgedrukt zijn zgn. TEP ritten

GOVIA

SPORTSWEAR B.V.

**Wielers- Voetbal- Schaats
Runningkleding
en kleding voor diverse andere sporten**

*Wij verzorgen de wielerkleding
voor D.T.C. de Mol*

GOVIA
promotions

Bezoek ook onze site :
www.gowapromotions.com

Past. Palsstraat 4
4711 CN St. Willebrord
Tel. 0165 386644
Fax 0165 386762
www.rogelli.com
info@rogelli.com

Belangrijke mededelingen !

Molentocht
Zondag 29 augustus

Baleco Zeelandtoer
Zaterdag 5 september

*inschrijving Mergelheuvelland 2-daagse
niet meer mogelijk*

Velodrome Amsterdam
Zaterdag 7 en 14 November

Voor details zie elders in dit clubblad

Uiterste inzenddatum kopij 4e editie: 25 september

PLIEGER SPORT

www.pliegersport.nl

Hét adres voor Race en ATB fietsen

*Colnago
Eddy Merckx
Trek
Giant
Look
Concorde*

*Pinarello
Opera
Cannondale
Ridley
De Rosa
Gazelle*

Gorinchemsestraat 78,
Meerkerk, Tel 0183-352479

formaco

Forged and Machined Components

**Vrijvorm smeed-
en gietstukken**

Stalen assen

**Flensassen/bussen
en ringen tot 60
tons stukgewicht.**

Telefoon: 078-6991888 Alblasterdam

ONDERHOUDS- EN
REINIGINGSPRODUKTEN B.V.
POSTBUS 142
4940 AC RAAMSDONKVEER
TEL. 0162 - 521287
FAX. 0162 - 521293

- * Reinigingsprodukten - vloerwassen - markeerverf.
- * Schrob- zuig- boenmachines enz.
- * Stof- waterzuigers.
- * Tapijtreinigingsmachines.
- * Mop- werkwagen- wissystemen.

Velodrome

Hoe....Wat....Waar?

Dit jaar duurt de toerkalender 2 weken langer dan normaal! Want op zaterdag 7 november én zaterdag 14 november hebben wij 2 uur lang het Velodrome in Amsterdam afgehuurd om eens lekker op de baan te gaan toeren.

Wat kost het?

Om als echte Hollanders maar eens met de deur in huis te vallen: wat de kosten zijn, weten we nog niet precies. Wij denken dat de prijs tussen 10 en 15 euro, afhankelijk van het aantal deelnemers.

Met de begeleiding van de clinic is namelijk afgesproken dat de clinic per keer wordt bezocht door maximaal 20 man. Krijgen we dus 40 man bij elkaar, dan wordt de prijs gedeeld door 40. Melden zich 'maar' 35 leden, dan wordt de totaalprijs gedeeld door 35, enz.

Overigens is met het Velodrome afgesproken dat we tot aan de eerste week van september de clinic van 14 november kunnen annuleren, dit om de kosten bij weinig aanmeldingen binnen de perken te houden.

Wat kun je verwachten?

Om te beginnen: het is een clinic. Een clinic is een laagdrempelige kennismaking met de wielervedbaan waarbij je de kick van het rijden op de baan ervaart.

In een clinic leer je onder professionele begeleiding van een ervaren trainer wat een baanfiets is, hoe je omgaat met een huurfiets en hoe je op de wielervedbaan moet rijden. Je leert en oefent een aantal baanregels en onder begeleiding ga je op een veilige manier de baan in en uit. Ook leer je in een 'treintje' achter elkaar in de baan te rijden.

Hoe kun je je opgeven?

Opgeven doe je **vóór 4 september** bij Ardwil Goedegebuur via de email op aaldordrecht@planet.nl

Overigens betekent opgeven wel dat we ervan uitgaan dat je ook daadwerkelijk meegaat! En omdat we op 4 september met het Velodrome definitieve afspraken maken over groepsindeling en baanhuur, betekent opgeven na 4 september ook betalen. Bij verhindering mag trouwens iemand anders je plaats innemen.

En verder.....???

Na opgave ontvang je uiterlijk in de tweede week van september van ons nog wat details betreffende tijd, mogelijkheden om te poolen, de mogelijkheid om eigen schoenen en pedalen (en zelfs je eigen baanfiets) mee te nemen, routebeschrijving, parkeermogelijkheden en krijg je van ons te horen dat je naast een goed humeur ook op de baan een helm op je bol moet hebben.

Namens de TC,

Ardwil Goedegebuur

Petit Tour de France 2009

De pdf 2009 zit erop, en als je mij zou vragen om het met een paar kernwoorden samen te vatten; zwaar, prachtige routes en een perfecte organisatie.

Zondag 7 juni.

Aankomst in Valkenburg, ik heb een kamer geboekt die ik zal moeten delen en aangezien ik alleen ingeschreven heb is het even afwachten met wie ik op de kamer gaat.

In de lobby van het hotel ontmoet ik Jaap die ook alleen is en er is direct een klik, Jaap is 63 jaar, allround fietser en bovenal een humoristische Utrechtenaar.

We besluiten dan ook dat we voor de rest van de week kamermaatjes te zijn.

Maandag 8 juni.

Na een goede nachtrust, voor mij althans, jaap had oordoppen nodig, was er tijdens het ontbijt een korte briefing en het uitdelen van de routebeschrijving, tevens ontving iedere deelnemer een windstopper in veiligheidshesje uitvoering omdat dit verplicht is in Frankrijk tijdens slecht weer.

Om half acht werd er gestart en we vertrokken als groep op last van de

organisatie omdat er na 15 kilometer een drukke verkeersweg overgestoken diende te worden en de organisatie het verkeer tijdelijk stil wilde leggen.

Na de oversteek ontstonden er al vlot groepjes die ieder in hun eigen tempo hun weg vervolgden. Ik vond aansluiting bij een groep die lekker vlot doorreed maar ook weer niet te hard, de dag en de week was nog lang.

In mijn onschuld had ik gedacht dat de organisatie ons wel een beetje zou sparen maar niets bleek minder waar. Er diende lang en stevig geklommen te worden. Met onder andere de klim langs het stuwmeer van La Gileppe en de Barraque Michel, om vervolgens onze weg te vervolgen door Duitsland. Na 70 kilometer hadden wij de eerste verzorging en deze was perfect, mueslirepen, bananen, dorstlessers, werkelijk voor ieder wat wils.

Helaas stopte hier mijn fietscomputer wegens een lege batterij en daar zou ik nog aardig wat last van ondervinden.

Na de verzorging zelf mijn weg vervolgd, omdat ik dat fijner vind dan in een groep te rijden, je ziet meer en je kan je eigen tempo aan blijven houden wat in mijn geval vrij constant is zowel vlak als naar boven en in een groep moet er regelmatig gewacht worden.

Maar ondanks het feit dat de route beschrijving goed was, was het gemis van een computer merkbaar, als je na 18 kilometer bij de kerk rechtsaf moet en je hebt geen benul hoe ver je al bent dan rij je al gauw verkeerd wat dus ook gebeurde. Ik heb stevig doorgefietst en was om kwart over vier in Eisenborn, een afstand van 205 kilometer volgens de routebeschrijving 193, maar ik had ongeveer 10 km verkeerd gefietst. De overmaching was in een jeugdherberg waar het goed toeven was, goede maaltijd en aardige gastheren/dames.

Om 9 uur mijn bed ingedoken en direct in slaap gevallen.

Dinsdag 9 juni.

Na een goede nachtrust en een goed ontbijt om 8 uur gestart en na reeds 3 kilometer een klim van 10% over een lengte van een paar honderd meter, fijn voor de spieren. Vandaag is een prachtige dag, lang glooiend, heel veel wind tegen [5 a 6 bft]. Halverwege de ochtend een terrasje opgezocht voor de echte franse espresso en direct in een dorpje een batterij wezen scoren voor de computer en alles werkte weer. De verzorging stond op 70 kilometer en op 135 kilometer zodat op een dagafstand van 185 km, het mooi verdeeld was. Het weer was voor iedereen anders, een groep voor mij moest een paar keer schuilen i.v.m. hevige buien, ikzelf heb het de hele dag droog gehouden, wel een paar keer een nat wegdek en in de verte wat regensluiers maar dat was het dan ook wel. Aan het eind van de dag zaten er nog een tweetal lange beklimmingen in maar het was goed te doen. Om 16.30 uur in het hotel aangekomen en dat was zeker niet het minste; een 4 sterren met alles erop en eraan.

Woensdag 9 juni.

Een pittige dag waarin echt geklommen dient te worden, 5 cols, waarvan de laatste in ieder geval eentje is van de eerste categorie, namelijk de Ballon d'Alsace. Het begint met de col du Donon, geen hoge rakker [827 mtr] maar wel eentje die heel langzaam begint en waarbij je dus het idee hebt dat het allemaal niet zo lekker gaat vandaag, continu over een afstand van 15 kilometer een stijgingspercentage van 1 a 2 procent, vals plat dus.

De laatste 5 kilometer "loopt" hij beter, een gemiddeld stijgingspercentage van maar 5%, gewoon je tempo en ritme pakken en je bent er. Hierna volgde nog de la Chipotte en toen stond ik in een dorpje na ongeveer 100 km. "geparkeerd". Dit was mede te danken aan de straffe wind tegen die ons de hele week nog parten zou blijven spelen. Na een pauze op een terrasje met wat bakjes espresso en wat gegeten te hebben kwam, net nadat ik afgerekend had, een groepje renners voorbij.

Vlug op de fiets gesprongen, aangehaakt, en het ging fantastisch, ik kon zelfs al vlot aan kop rijden. Er volgden nog een drietal beklimmingen, de Menil en de Grosse Pierre, beide redelijk steil maar zeer goed te doen. Na 170 km. volgde dan nog de Ballon, een klim van 9 kilometer met een gemiddeld stijgingspercentage van 7%. Gewoon in eigen tempo naar boven wat zeker goed lukte, ik was tweede van ons groepje. Eenmaal

boven aangekomen was er direct het hotel en ik was aangenaam verrast, ik ben hier reeds vier keer eerder geweest en alle keren in de mist/wolken. Nu was het uitzicht subliem, helder en mooi. Ik ben blij dat ik ervan genoten heb, een half uur later tijdens het eten betrokken er en was het zicht terug gebracht naar 50 meter.

Donderdag 10 juni.

Wat een noodweer vannacht, complete storm, dakpannen van het hotel lagen overal, het terras was helemaal leeggewaaid en nog stormt het.

De organisatie drukte ons op het hart om vooral zeer voorzichtig aan de afdaling te beginnen.

Het is eng om af te dalen in een storm met windkracht 9 op een berg, tot overmaat van ramp gaat het ook nog eens enorm regenen.

Mijn fietscomputer geeft een buitentemperatuur aan van maar 4 graden, zit ik daar met mijn windstoppertje, hoe dom kan je zijn.?

Gelukkig is iedereen heelhuids in het dal aangekomen en staat daar de volgauto om te kijken of iedereen daadwerkelijk veilig aangekomen is.

Dit geeft mij mooi de gelegenheid om wat warmere kleren, en vooral droge, uit de auto te pakken. De regen houdt nog een uurtje aan en dan klaart het langzaam maar zeker op en aan het eind van de ptdf zou blijken dat dit de enige bui is die ik zou krijgen.

De route is wederom fantastisch, rustige wegen, mooie vergezichten, pittige beklimmingen en evenzo mooie afdalingen. De dag eindigt na 180 km. in Pontarlier.

Vrijdag 11 juni.

De laatste dag, helaas, gelukkig. Helaas omdat het zalig is om niks anders te doen dan bezig te zijn met je hobby. Gelukkig omdat het lijf en met name het zitvlak toch enige ongemakken begint te vertonen.

Ik werd wakker gemaakt door een vriendelijk zonnetje en toen ik de gordijnen openschoof zag ik een strak blauwe hemel.

Ontbeten, spullen gepakt en om 8 uur vertrokken, na een paar km. tot de ontdekking komen dat de zon dan wel scheen maar het was echt toch nog maar 10 graden.

Na Pontarlier begon een mooie lange klim langs een meer de Jura uit.

Hierna zou een mooie afdaling moeten volgen richting de Zwitserse grens, helaas was de weg opgebroken en werd ik door een vriendelijke wegwerker via een klein stijlgeweggetje het dal ingestuurd om

vervolgens via een pittige klim weer terug te komen op de

oorspronkelijke route. Wat schets mijn verbazing als ik een uur later een groep achterop rij die na mij vertrokken waren.

Deze lieden hadden zowel de borden alswel de wegwerker terzijde geschoven en waren over het nieuw geasfalteerde stuk gereden, later zou ik een tweede groep inhalen die ook na mij gestart waren en precies hetzelfde gedaan hadden.

Leve de Hollanders.

Na een lang vlak stuk van een km. of honderd hadden we een verzorging

aan het meer van Geneve. Om precies te zijn in Vevey, een stadje tussen Lausanne en

Montreux.

Het weer was fantastisch, het uitzicht enorm en in de verte doemden de Alpen op.

Na de laatste verkwikking op de fiets gestapt voor de laatste 60 km, als eerste kwam daar Pas de Morgins [1369] 16 km klimmen, dan een stukje naar beneden om vervolgens aan de Col du Corbier te beginnen, slechts 8 km. lang, maar hij begint bijzonder stiel met een stuk van 14 %.

Hierna zou een afdaling moeten volgen naar Morzine maar helaas een omleiding.

Door deze te volgen zat er een extra klim in en naderhand bleek dat dit voor veel deelnemers net te veel was.

Ik was op een mooie tijd binnen, 17.45 uur na 195 km.

De twee groepen die ik ingehaald had kwamen rond 19.15 uur, gepikeerd dat ik doorgefietst was, maar goed, niet mijn probleem.

Na het eten arriveerde de bus uit Holland en konden wij onze fietsen in de aanhanger zetten, de organisatie had er zelfs aan gedacht om beschermingsisolatie mee te nemen voor de frames zodat deze tijdens het vervoer niet zouden beschadigen.

Terugkijkend op het geheel kan ik alleen maar zeggen dat het een fantastisch evenement was, perfect georganiseerd, ik kan echt niks bedenken van kritiek. De accommodaties waren goed, de routes prachtig, hoofdzakelijk autoluwe wegen.

Het is absoluut goed te doen mits je goed getraind bent en het zeker niet onderschat.

Op de hele rit heb ik 1 lekke band gehad en is iedereen zonder valpartij aangekomen, slechts een enkeling moest in de volgauto mee.

Helaas zit het er voor volgend jaar niet in maar er komt zeker een keer een vervolg.

Groetjes Harald.

Uw bedrijf onder de aandacht bij een groot lezerspubliek in de regio Drechtsteden ?

Adverteer hier tegen tarieven !

aantrekkelijke

Neem contact op met:

Johan Roomer

Wipmolen 66

3352 XR Papendrecht

Tel: 078 - 642 75 02

penningmeester@fietsclubdemo1.nl

VERSTEGEN

accountants en adviseurs

Noordendijk 189
Postbus 574
3300 AN Dordrecht

T. (078) 648 15 55
F. (078) 648 15 59

info@verstegenaccountants.nl

AANNEMINGSBEDRIJF

STAM
Alblasserdam

*...bouwt en
onderhoudt!*

Kleine Beer 1 ♦ 2952 AS Alblasserdam

T. (078) 691 29 24 ♦ F. (078) 691 96 06 ♦ E. info@wstam.nl

lid van **Bouwend** Nederland

van gent
auto-
verhuur

www.vangent-autoverhuur.nl

078-619 17 24

H.A. Lorentzstraat 6
3331 EE Zwijndrecht

PERSOENLIJKE EN BUSSEN, BEWAKING

Zaterdag-29-Augustus-2009

Organiseert D.T.C. de Mol

De Molentocht

Afstanden 40, 80 en 120 km.

Alle afstanden zijn volledig gepijlde routes door de Alblasserwaard, waarbij U langs de mooiste plekjes en diverse molens komt.

De 80km en 120km tochten zijn V.T.T. geschikt voor de sportieve en recreatieve toerfietser.

De 40km is de z.g. gezinstocht (dikkebanden).

Inschrijfkosten:

120km 3,00 Euro

40/80 km 2,50 Euro

NTFU leden 1,00 Euro korting op vertoon toerfietskaart.

Inschrijfkosten voor DTC de Mol leden:

120km 2,00 Euro, 40/80km 1,50 Euro.

Starttijden:

120km 08.00uur - 09.00 uur

80km 09.00uur - 10.00 uur

40km 09.00uur - 11.00 uur

(Sluitingstijd voor alle afstanden is 16.00 uur)

Startplaats:

DTC de Mol Vogelaarsweg 6 Dordrecht. (Holl.Biesbosch)

Kleed en douche gelegenheid is aanwezig.

D.T.C. de Mol kan niet aansprakelijk gesteld worden voor ongevallen, ontvreemding of vernieling van eigendommen.

Deelname aan de tocht is voor eigen risico.

Het gebruik van een valhelm wordt aanbevolen.

Dagboek van een fietsgek, deel 2

Het eerste deel van mijn vakantie had ik afgesloten met de Dreiländergiro, tijd om te verkassen naar het volgende hotel voor de midweek Bormio en aansluitend de GF Marco Pantani.

Maandag 22-6: Vanochtend lekker "uitgeslapen", even na achten ontbijt, spullen ingeladen en vertrokken tegen 10u. Net als gisteren weer de Stelvio over maar nu met de auto i.p.v. de fiets, dat gaat wel wat makkelijker. Het weer op de Stelvio was wel een stuk slechter dan gisteren, vanaf zo'n 2000m sneeuwde het, toch waren er nog zat fietsers onderweg, ook in korte kleding. Op de top was het zo'n -4°C. Even lekker toeristisch bezig geweest, wat ansichtkaarten gekocht, foto's gemaakt en een Stelvio-Gavia-Mortirolo wielershirt gekocht. Ook de afdaling naar Bormio was erg mooi, hier ook een aantal foto's gemaakt, daardoor ben ik 3 uur onderweg geweest terwijl het maar zo'n 85km transfer is, je zou het kunnen fietsen ☺. Na aankomst in het hotel eerst wat spullen uitgeladen en gegeten. Daarna waren de fietsen aan de beurt. De racefiets kraakte dus heb ik het bracket bij de lokale fietsenmaker laten vervangen en nog een paar binnenbandjes gekocht. Hele vriendelijke ski&bike zaak. Eén van de medewerkers had een Nederlandse vrouw maar het enige woord wat hij leek te kennen was Schiermonnikoog, daar zal ze wel geboren zijn dan. Verder weinig gedaan, rustdag.

Dinsdag 23-6: Ik had me voorgenomen eerst de Gavia op te fietsen en afhankelijk van het weer door te rijden naar de Mortirolo (makkelijke kant) of om te draaien en terug te rijden. Helaas had ik m'n GPS 's nachts aan laten staan dus heb ik die nog een uurtje laten opladen waardoor ik relatief laat, even na 10 uur vertrok voor deze rit. Vrij snel kraakte mijn fiets weer, of liever nog steeds. Moet ik toch eens naar de ketting en het nieuwe achterwiel kijken, daar heb ik nog geen 1000km mee gereden. Vanuit Bormio de Gavia op betekent zo'n 1500m klimmen over een afstand van 26km. Hier heb ik –soms samen met een groepje Belgen die ik onderaan de klim tegenkwam- 2u15 over gedaan, de klim was niet constant, maar regelmatig ging het boven 10% met een piekje op 16%. Vangrails zijn hier blijkbaar alleen geplaatst waar het kan óf uit kostenoverweging achterwege gelaten, bijna nergens dus, tijdens het klimmen heb je er geen last van maar zondag moet ik deze kant weer af: opletten dus. Verder is de natuur ook hier weer erg mooi. Zo nu en dan kwam een motorfiets voorbij of een enkele auto, ik had eigenlijk meer verkeer verwacht. Bovenop de Gavia gingen de Belgen lunchen, het weer viel eigenlijk mee maar een beetje sneeuw.

Op de top was een stelletje uit Amsterdam of omgeving, op 2640m hoogte met 'n racefietsje en géén helm bij zich, stelletje amateurs! Terwijl zij aan de afdaling naar ponte di Legno begonnen heb ik de helmcamera gemonteerd en het regenjasje tegen de kou aangetrokken. In de afdaling verder ook –gelukkig- weinig verkeer tegengekomen. Nu begrijp ik ook waarom er zo nu en dan 'n prof uit de bocht vliegt. Deze afdaling is werkelijk bloedlink, grote delen van de weg zijn slechts een meter of 3 breed, onoverzichtelijke, soms scherpe, bochten en sporadisch een stukje vangrail maar zelden in de bocht.

De A'dammers kwam ik even later ook weer tegen, met 'n slakkengangetje aan het afdalen, constant op de remmen. Toen doken we samen een tunnel in, je kon werkelijk niets meer zien, na een knik (gelukkig maar ééntje aan het begin) zag ik het licht aan het eind van de tunnel, toch zo'n 500m lang. De A'damse durfde eerst niet door de tunnel, uiteindelijk is zij en haar vriend/man mij gevolgd. De rest van de afdaling bleef gevaarlijk, zondag moet ik die weer op, deze kant is wel wat steiler, ook grotere stukken van 14 tot 16% gezien.

Het verbindingsstuk naar de Mortirolo is alleen dalen dus lekker makkelijk, halverwege een pizzaatje gepakt. De Mortirolo begint dan weer op een hoogte van 900m dus flink gedaald, nu moet ik weer 950m onhoog. Dit zou de makkelijke kant moeten zijn, hierin ook weer steile stukken veelal 9%, geregeld 10 tot 12 maar na een vlakker gedeelte even onder de top toch weer even, bijna ongemerkt 16%. Over deze 13km toch 1u20m gefietst, wel iets anders dan de Brienenoord. Het bovenste gedeelte is wel erg mooi.

Het afdalen is weer uitkijken, nog smaller dan de Gavia lijkt het wel en ook veel steiler, gemiddeld wel 14% dus geregeld 18-20 gezien. Ik weet nu al dat ik deze waarschijnlijk maar 1x in mijn leven op ga fietsen, zondag dus. Het zal héél zwaar worden. Pak de keutenberg en maak die zo'n 20x zo lang, slingerend omhoog met zo'n 50 haarspeldbochtjes. Maar wel een heel erg mooi bijna liefelijk paadje.

Het laatste stuk 30km terug van Mazzo naar Bormio valt vies tegen, continu omhoog (van 550 naar 1150m) hier en daar een stukje van jawel, tot 12%, en nog tegenwind ook. Er leek geen eind aan te komen.

Uiteindelijk tegen 18u45 terug in het hotel. 118km met 3200hoogtemeters.

De nog niet halfvol geladen accu van de GPS heeft het toch nog tot 'n half uurtje voor aankomst volgehouden, langer nog dan verwacht.

Woensdag 24-6: vandaag weer een dagje met de mountainbike onderweg nadat ik eerst het achterwiel van de racefiets naar de lokale fietsenmaker heb gebracht vanwege het krakende geluid dat uit de body lijkt te komen. Bij Bormio is een stuwmeer, lago di Cancano. Daaromheen moet het volgens de hoteleigenaar op zo'n 2000m hoogte mooi fietsen zijn. De weg ernaar toe is weer een plaatje met als toegift 17 haarspeldbochten omhoog naar de torre di Fraele, vlak voor de meren. Vanaf deze toren kun je de weg die je net gereden hebt bijna helemaal overzien.

Ik ben over een gravelweg langs de meren en over de stuwdam gefietst daarna tot helemaal achteraan waar de beek het meer instroomt, daarna naar "val Mora", nog zo'n 8,5km verder via single track, ongelooflijk mooi, alhoewel soms wel gevaarlijk, het pad was soms net breed genoeg om over te lopen maar was dan aangelegd over een steenlawine, het was uitkijken dat ik er niet vanaf zou glijden. Bij "val Mora" in een Heidi film of Milka reclame terechtgekomen, erg mooi berglandschap nog steeds met sneeuw, schijnbaar eindeloos pad, alpenweide met gele bloemetjes, bergbeekje en een waterbak en bijna geen mensen tegengekomen, eigenlijk miste ik alleen die roze koe.

Na de pauze weer omgedraaid en het hele stuk weer terug. Dat ging wel gemakkelijker, zeker over de single track dat nu hoofdzakelijk bergaf gaat. Uiteindelijk zo'n 70 km gefietst, met 1300hm. m'n langste en zeker mooiste MTB tocht tot nu toe ooit! Wellicht ga ik nog eens terug naar Val Mora tijdens een volgende vakantie.

Donderdag 25-6: omdat in de loop van de middag weer regen werd gemeld ben ik op tijd gaan fietsen. Dit keer weer de Stelvio op, ik heb toch niks beters te doen. Na een wat lange aanloop via een serie tunnels naar de Baracche del Braulio, weer een 14 tal haarspeldbochten. Na een heel klein stukje 14% loopt dit stuk nu eigenlijk wel lekker, 8-9%, 10-11km/uur, 30-24 geschakeld en een voor mij hoge trapfrequentie van boven 60. Het daaropvolgende stuk wordt dan wat makkelijker, zelfs 1 km met maar zo'n 3%. Daarna loopt het langzaam op tot de gebruikelijke 9-10% voor het slot van de klim, de laatste 3km. Door de hoogte en de vermoeiing gaat het dan niet meer erg hard. Uiteindelijk bovenop aangekomen blijkt er van alles te doen te zijn. De finish van een etappe van de Vino Miglia, veel verschillende klassieke auto's te zien, veel motorrijders en natuurlijk ook veel fietsers. Omdat ik vandaag alleen deze klim had gepland en het weer het toeliet ben ik wat langer gebleven. Na een uurtje trok het wat dicht en ben ik snel weer teruggereden naar het hotel. Niet lang daarna begon het ook te regenen. 's Middags het wiel opgehaald dat de fietsenmaker -gratis!- had schoongemaakt en nieuw ingevet.

Vrijdag 26-6: weer een transfer dus "uitslapen", ontbijt, inpakken en wegwezen. Een klein uurtje rijden naar Aprica. Tegen 11u kom ik aan, na wat rondgehangen en gegeten te hebben kom ik Franco D. en zijn vrouw tegen die net als ik ook meteen bij het openen van de "permanence" de spullen gaat ophalen. Schijnbaar ben je verplicht het GF Marco Pantani shirt te dragen tijdens de rit, dat zal een plaatje zijn, 3000man in dezelfde kleding. 's Middags in het dorp en 's avonds na het avondeten de Mol geruchten besproken en even wat bijgebabbeld. Bram K. kwam tegen 9u 's avonds ook aan.

Er is wel wat verschil tussen onze onderkomens. Bram zit in een knus* klassiek 4-persoons 2-kamer chalet, met stromend water**, authentieke beschildering en in een bosrijke omgeving. Franco zit met zijn vrouw in een knusse 4-persoons stacaravan, verder verruimd met een aanbouw waarin de keuken en een zithoek zit verwerkt, ook met stromend water**. En ik zit in een hoteltkamertje*** op de 4e verdieping met een enkel veel te breed bed, als ik naar het toilet wil dan moet ik de fiets door de openslaande deuren eerst op het balkon zetten, nu staat deze klem tussen het toilet en het bidet**** (het regent anders zou ik 'm buiten op mijn balkon laten staan natuurlijk)
*=dus klein, **=bergbeek, ***=3*, ****=vreemde douche.

Zaterdag 27-6: het is redelijk weer, dus snel een een rondje fietsen. Omdat morgen de 2e grote dag is een kort rondje, alleen de laatste klim Santa Cristina. Eerst 6,5km afdalen en dan 7km bergop, na een relatief makkelijk begin grotendeels tegen 9 á 10% met wat piekjes en met een maximum in de laatste 2km van 16%, hier was het gemiddeld wel tegen 14%. Deze klim viel me eigenlijk nog wel mee. Morgen moet ik deze echter na 160km doen, dan zal deze klim wel wat lastiger zijn maar ik zie er nu niet tegenop, wel tegen de lange aanloop omhoog naar de Gavia en uiteraard de Mortirolo. Achterwiel doet het blijkbaar ook weer, versnelling beetje bijgesteld, schakelt nu weer wat beter.

Zondag 28-6: de 2e grote dag de, GF Marco Pantani.

Wekker om 5uur, om 5u30 ontbijten, opstellen voor de start rond 6u30, start was gepland om 7u00 maar liep wat uit, uiteindelijk reed ik om 7u10 over de streep. i.t.t. de Dreiländergiro en de Dolomietenmarathon start deze ronde eerst 15km bergaf, waardoor je dus met het hele peloton van 3000man met snelheden tegen 60km/uur een steeds smaller wordende weg en krappe bochten het dal in wordt gestuurd, gevaarlijk maar wel spannend. Gelukkig werd er wel in het peloton gewaarschuwd. Ik ken nauwelijks Italiaans maar als er hard geschreeuwd wordt zal er wel iets aan de hand zijn. Daarna vanaf Edolo naar Ponte di Legno, 22 km en 670hm toch zo nu en dan met percentages van 7% geen makkelijke aanloop naar de Gavia. Vervolgens de klim van de Gavia. Het peloton is nu wel uit elkaar getrokken. Een lang lint sukkelde de berg omhoog. Vaak rond 10%, uitschieters in het begin naar 16%, daardoor m.i.

wat zwaarder dan de Stelvio. De tunnel die ik dinsdag al in de afdaling in het pikkedonker had gereden was nu met een grote schijnwerper verlicht.

Na een vlotte afdaling van 25km naar Bormio volgt het lange stuk van 30km hoofdzakelijk bergaf terug naar Mazzo. Aanvankelijk reed ik hier nog wat te snel en op kop van een groepje, die heb ik laten gaan en een ander groepje gezocht, anders kom je bekaft onderaan de Mortirolo aan en dat kun je je niet permitteren. Uiteindelijk weer in een groep terecht gekomen die een lekker tempo reden. De laatste km naar de klim ging het tempo er een beetje uit om voor te bereiden op de klim. Onderaan was weer een verzorgingspost waar ik wel even gebruik van heb gemaakt. Enkele cijfers van de klim; lengte: 12km, hoogteverschil: 1300m, over het middelste gedeelte van 7km gemiddeld 13,5%, uitschieters naar 18%, 33 bochten, het slingert de hele tijd heen-en-weer. Temperatuur in het dal 28°C. gelukkig kon vaker in de schaduw gefietst of uitgerust worden. Op een gegeven moment ga je van km-punt naar het volgende km-punt fietsen. Steeds staat dan aangegeven wat je te verwachten staat b.v.: nog 9km, volgende km gemiddeld 13,5%. 50m verderop staat dan een bordje: hier is het 18%. Help! Ik ben in totaal ruim 2 uur bezig geweest. (1u37m geklommen rest is op adem komen)

Uiteindelijk boven aangekomen heb je een machtig uitzicht op de omringende bergen en zie je waar je vandaan bent gekomen. Ongelofelijk. Bovenop is het dan weer mooi fietsen, prachtige bosrijke omgeving, ook weer een fiets of wandelvakantie waard. Toch moet je dan nog zo'n 100m klimmen naar 1950m, wel duidelijk minder steil. Ik kom hier boven weer in m'n ritme. Nog zo'n 45km te gaan. Bij terugkomst in Aprica moet je een kleine omleiding fietsen langs de finish voor het laatste lusje. Dit heb ik even over het hoofd gezien waardoor ik recht door de finishstreep passeer en mijn eindtijd al wordt geregistreerd voor de medio fondo van 155km. Ik denk: "oh k....! @#\$\$ verkeerde passage" maar besluit wel de hele ronde af te maken. In de afdaling naar de Santa Cristina kom ik Franco tegen en haal hem in, hij heeft mij waarschijnlijk ergens tussen Bormio en Mazzo of onderaan de klim van de Mortirolo ingehaald. Ik besluit door te rijden omdat ik verwacht dat hij sneller is in de klim. Dan kunnen we samen over de streep rijden. Onderaan de klim van de St. Cristina rij ik nog even verkeerd, niet goed op een pijl gelet. Gelukkig is het een doodlopend weggetje van maar 'n 100 m lang dus kom ik er snel achter. Ik zit nog voor Franco, hij rijdt zo'n 200m achter me. In de laatste bocht voor de top besluit ik op hem te wachten. Het duurt toch wat langer dan ik had verwacht. Blijkbaar ging het met hem ook niet meer zo gemakkelijk. Bovenaan was er nog een verzorgingspostje en hebben we nog wat gedronken waarna we gezamenlijk zijn afgedaald en over de streep zijn gereden.

Het was nog even afwachten wat zijn eindtijd was. We zijn gefinisht nét na 16u30 wat de uiterste tijd zou zijn van binnenkomst of voor het passeren van de laatste lus. Zelf had ik berekend rond 16u30 binnen te komen. Ik heb de 172km gereden in iets meer dan 9u30m denk ik waarvan 8u16m gefietst. Vooral op de Mortirolo heb ik regelmatig even stilgestaan. Respect voor de mensen die dit met een standaard raceverzetje of compact proberen, dan is het bijna alleen staand te doen. Bram bleek op de Mortirolo verkeerd gereden te zijn, hij is aan de andere kant afgedaald. De afdaling die we aan het begin hadden moest hij grotendeels weer helemaal terug om in Aprica te komen, ook niet bepaald een pretje. Achteraf bleek zowel voor Franco als voor mij de tijd toch geregistreerd te zijn van de lange route, wij blij en ook Bram heeft zijn tijd voor de medio gekregen, ondanks dat hij verkeerd gereden is. Hij heeft het verdiend, vanaf Monno-Edolo terug naar Aprica is denk ik zwaarder dan de eigenlijke route.

Maandag 29-6: Vandaag weer een rustdag, transfer naar Pedraces in de Dolomieten. Totaal zo'n 240km helemaal over diverse bergpassen van de omgeving genieten. Van Aprica naar Ponte di Legno over de Passo de Tonale en de passo Mendelo, via Bolzano naar alpe di Suisa en vervolgens Ortisei en tot slot de Passo Gardena. Prachtige vergezichten en typisch Italiaanse serpentine. Uiteindelijk heeft de reis daardoor wel wat langer geduurd dan verwacht, zo'n 6 uur.

Toen ik het laatste stukje van Corvara naar Pedraces reed zag ik in de verte voor La Villa een bekende wielbroek met groot opschrift, jawel een mollid, Frank Dingemans, goed getimed dus.

We zaten in hetzelfde hotel (via cycletours) en besloten samen een kamer te delen.

Volgende keer het laatste deel van dit reisverslag, de Dolomietenweek.

Theo Rutten

Video's hiervan zijn al te bekijken op youtube:

<http://www.youtube.com/user/cyclingcam#play/uploads>

Een selectie van de foto's zal ik t.z.t. ook nog op internet zetten daar ben ik nog steeds niet aan toegekomen. (druk-druk-druk)

Welk merk u ook wilt toevoegen aan uw wagenpark...

...een goed advies begint bij AA Lease!

AALEASE

T. 078 631 13 12
WWW.AALEASE.NL

ZONDER OMWEGEN

Welkom bij dé specialist in verpakkingen

Geschenkenverpakkingen - Decoratiematerialen - Kantoorartikelen

Uw verpakking, onze zorg.

Bedrijventerrein 'Noord-Oost Kwadrant'
Sportlaan 451 - 3364 DK Sliedrecht
Tel. (0184) 41 65 66 - Fax (0184) 41 10 11 - www.pellikaan.nl

Rabobank

Tel. (078) 6 531 531

www.rabobank.nl

ELECTRO SUPPLY B.V.
electrotechnische groothandel

**Leverancier
van:**

- Installatiekabel
- Datakabel
- Stuurstroomkabel
- Schakelmateriaal
- Installatiemateriaal
- Technisch

installatiemateriaal

- Verdeelkasten
- Verlichting

**WIJ ZORGEN VOOR DE JUISTE
VERBINDING!**

4 keer omhoog
individueel of in een team
strijdend tegen kanker

en **Carlos Sastre** signeert je shirt

Opgeven is geen optie!

9-9-2009

Ven2-4cancer

Lieve vrienden, familie en bekenden,

Ik wil jullie aandacht vragen voor het volgende;

Op 09-09-09 ga ik de Mont Ventoux op fietsen. Ditmaal met een bijzondere opdracht. Namelijk zoveel mogelijk geld ophalen voor de Kankerbestrijding. Zoals jullie weten heb ik iets met fietsen en heb ik deze ziekte ook van zeer dichtbij meegemaakt. En wie niet!!!! Iedereen heeft wel iemand in zijn omgeving die er mee te maken heeft, of heeft er zelf mee te maken.

Voor mij een bijzonder evenement met een extra lading, 5 jaar na het overlijden van mijn vrouw.

In het kader hiervan ben ik op zoek naar sponsors en mensen die een gift willen geven voor dit speciale doel.

Er is een rekening geopend waarop jij je gift kan over maken.

Rek.nr. 83.85.91.302 t.n.v. HJ van Soest onder vermelding van ven2-4cancer.

Concreet vraag ik;

- een gift voor dit speciale doel.
- meer bekendheid hieraan te geven als jij dat kunt.
- indien gewenst kunnen we een sponsorcontract aanbieden.
- weet dat alle giften aftrekbaar zijn.
- als jij andere ideeën hebt hoor ik het graag.

HET TOTALE SPONSORBEDRAG MOET TENMINSTE 500 EURO BEDRAGEN, DAT MOET TOCH WEL LUKKEN MET ZIJN ALLEN?

Kijk naar de prachtige flyer.

Lees meer over dit geweldige evenement op www.ven24cancer.wordpress.com

Lees meer over de Mont Ventoux op www.dekaleberg.nl

Ik reken op jullie en kom ook op tegen kanker.

Met een vriendelijke groet

HJ van Soest.

Ledenmutaties:

Sinds januari hebben we de volgende nieuwe leden mogen verwelkomen:

Arjan van Biemen	Dordrecht
Huub Goossens	Zwaanshoek-Haarlemmermeer
Michel Foss	Krimpen aan den IJssel
Gerrit van Asch	Dordrecht

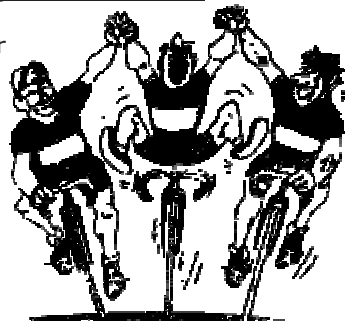
Algemene info voor nieuwe leden zie:

<http://www.fietsclubdemol.nl/>

algeminfoboek.htm

Het ledenbestand
telt momenteel:

267 molleden !

Van de redactie:

Deze zomer is de tijd voorbij gevlogen, althans voor mij, tijd om weer aan het clubblad te werken. Rien had de vorige keer tijdens mijn vakantie de beurt het clubblad te maken, gelukkig was ik in de gelegenheid om vanuit Oostenrijk ook een stukje in te sturen van het eerste deel van mijn vakantie.

Gelukkig ben ik niet de enige die inzendingen toestuurt, ook dit clubblad staat weer bol van de verhalen, nu ook eens van leden die niet zo vaak iets insturen, ieder op zich leuke verhalen overigens. Voor het volgende clubblad zijn nu al weer 2 inzendingen gepland, maar laat dit jullie niet weerhouden artikeltjes in te sturen.

Net als bij fotografieren: iedereen heeft zijn eigen schrijfstijl, en is op andere locaties geweest dus altijd boeiend. Van de Marmotte heb ik nog geen verhaal gezien maar ik wéét dat daar ook clubleden naartoe zijn gegaan dus kom maar op met die kopij.

Wel wil ik "de pen" weer in het leven roepen, weer een aantal keren niet geplaatst, gelukkig regelmatig voldoende kopij gehad dus werd het daardoor niet echt gemist. Vrijwilligers worden daarom verzocht iets in te sturen over hun relatie met het fietsen, wie je bent, hoe je bent begonnen, waarom het zo bevalt etc. niet direct betrekking hebbend op een genoten fietsvakantie o.i.d. bij voorkeur uiteraard nieuwe leden waardoor je je meteen even kunt voorstellen. Voorbeelden kunnen in de oudere clubbladen worden gevonden of stuur een mailtje naar de redactie voor wat meer info. Indien er geen respons komt zullen we toch weer iemand gaan aanwijzen.

Als laatste mijn verontschuldiging voor het wat kleine lettertype dat ik dit keer vaker heb gebruikt en met de marges gespeeld, anders hadden de wat langere artikeltjes toch erg veel ruimte in beslag genomen en was dit clubblaadje daardoor héél erg dik geworden.

Namens de redactie,
Theo Rutten

*Leverancier van
roestvaststalen
buizen,
flenzen en
fittingen,
gevestigd in
Dordrecht.*

*Meer informatie
www.arcus.nl*

Arcus *Dynamic in stainless*

Auto- en motorrijdschool A. van Waardenburg

Van Doesburgerf 93
3315 RC Dordrecht

Tel : 078 - 6215033

Al 50 jaar een begrip

Alle schilderwerken
Bij nieuwbouw en verbouw
Glashandel
Wand-, plafond-, en vloerafwerking
Winkelverkoop

Den Breejen & Zn. Schilderwerken bv

Sportlaan 255
Postbus 210 - 3360 AE Sliedrecht
Tel : 0184 - 412703
Fax: 0184 - 420230

**Van
Eynsbergen**
race- rijwiel- en ATB-specialist

info@firma-van-eijsbergen.nl

Voorstraat 226 3311ET Dordrecht
Tel 078-6133835, Fax 0847194228

www.firma-van-eijsbergen.nl

Gazelle - Trek - Batavus - Bulls - Sparta - Giant - Simplex

Alle merken autobanden

Gabriël schokdempers

Lichtmetalen wielen

Conac accu's

LEEN POST BANDEN B.V. **TP**

Lelystraat 73-75
Sliedrecht
Tel. 0184-413516

SOTON

Service voor en onderhoud van

- Adviezen
- Betonreparaties en afwerking
- Groutingsystemen
- Beton fire-proofing
- Waterdichtingswerken
- Voegovergangen en dilataties
- Slijtlagen
- Injectiewerken
- Epoxywerken
- Egalisaties

Mechelaarstraat 6
4903 RE Oosterhout
Tel: (0162) 470808
Fax: (0162) 470809
E-mail: info@soton.nl
www.soton.nl

COLOFON

Bestuur DTC de Mol:

Voorzitter:

Rob van Rutten
Alm 52
5172 CW Kaatsheuvel
Tel: 0416 - 27 31 68
voorzitter@fietsclubdemol.nl

Bestuurslid:

Cees Bakker
Stooplaan 17
3311 DL Dordrecht
Tel: 078 - 631 11 79

Bankgegevens:

Rabobank Dordrecht
Rek. nr. : 37.75.88.121
Giro nr. : 314405
t.n.v. : DTC De Mol

Internet:

www.fietsclubdemol.nl
Gerrit v/d Bogerd
Tel. 078 - 616 53 50
postmaster@fietsclubdemol.nl

Clubgebouw:

Recreatie gebied "Holl. Biesbosch"
Vogelaarsweg 6
3313 LL Dordrecht
Tel: 078 - 616 43 03
B.g.g. Co Naaktgeboren
Tel: 078 - 631 15 29

Volgwagen:

Autotelefoon volgwagen:
Tel: 06 - 10 16 67 32
chauffeurs@fietsclubdemol.nl

André Hoogenboom
Tel: 078 - 612 04 20 / 06 - 27 54 61 03
Gino Hoogenboom
Tel: 078 - 619 20 64 / 06 - 54 93 60 51

Aan- / afmelden als lid

En adreswijzigingen (ook E-mail)
Altijd schriftelijk doorgeven bij de
secretaris, bij voorkeur per E-mail.

Secretaris:

Anne Marie Verjaal
Stenenkamer 32
3332 KP Zwijndrecht
Tel: 078 - 612 32 17
secretaris@fietsclubdemol.nl

Bestuurslid:

Jan Korteland
Brasem 314
2986 HC Ridderkerk
Tel: 06 - 18 95 18 13

Penningmeester:

Johan Roomer
Wipmolen 66
3352 XR Papendrecht
Tel: 078 - 642 75 02
penningmeester@fietsclubdemol.nl

Bestuurslid:

Mauro Danese
Lyra 88
3328 NJ Dordrecht
Tel: 078 - 651 22 33

Redactie:

Rien Nap
Tel: 06 - 20 85 05 72

Theo Rutten
Tel: 010 - 458 92 30

Kopij : redactie@fietsclubdemol.nl

Advertenties:

via de Penningmeester: Johan Roomer
€ 45,- per 1/6 pagina per jaar
Frequentie 7x per jaar

Clubblad niet ontvangen ?:

Neem contact op met de redactie.

